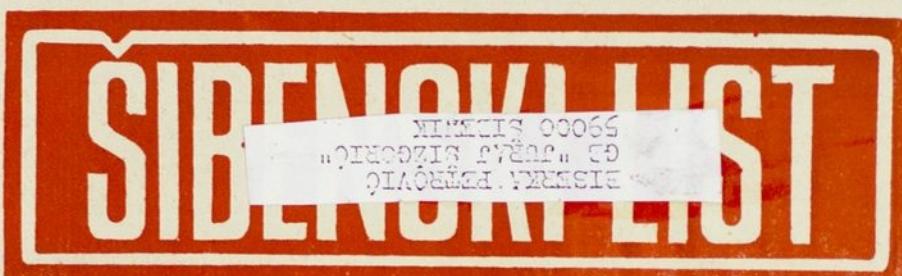

UMIROVLJENICI »ZAOKRUŽUJU« SEZONU

U posezoni dolaze nam mahom umirovljenici sa Zapada. Zahvaljujući njima neki hoteli još rade. Ova grupa na fotografiji našeg foto-reportera Vilsona Polića boravila je u Vodicama proteklog tjedna, a sjetnici do »Olimpije«, gdje su bili smješteni, pa do Vodica preko noći im je spriječila iskrčena hrpa zemlje nabačena posred šetališta uz more. Morali su zaobilaznim putem, preko pristaništa, opet preko prepreke! Imaju godina, ali im i volje ne nedostaje!

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXVIII.
BROJ 1360

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 21. listopada 1989.

CIJENA
8000 DIN

Platforma za preobražaj SSRN

REALNOST ILI - - TEK PUTOKAZ

Hoće li Socijalistički savez, bar sad kad i sa službenih skupova »čujemo osudu naših najvećih zabluda«, doživjeti željeni preobražaj i od spore partijske bube postati čvrsti oslonac demokracije — ovisit će umnogome o tome koliko smo se, doista, oslobodili zemlje čuda u kojoj smo ili, bolje rečeno, za koju smo, godinama živjeli

Preobražaj Socijalističkog saveza, jasno je, neće biti apsolutan kao onaj Jozefa Kafkina romana, ali znatan, bar prema sadašnjim intencijama, sasvim sigurno hoće. Prije svega, jer ljudima ne treba povratak »u budućnost«, kojom smo se slijepo zanosili, već neka nova — demokratski izvjesnica.

Spomenute konstatacije potvrdu nalaze u višemesečnoj raspravi o Platformi za preobražaj SSRN u mjesnim konferencijama SSRN, ali, također i u javnoj tribini, koju je, početkom tjedna, organizirala Sekcija za razvoj političkog sistema OK SSRN Šibenik. Onako užgred, recimo, — bio je to izuzetno uspješan skup, koji upravo zbog konstruktivnosti diskusije, ako ne broja sudionika, može nositi epitet tribine, ali što je najbitnije — potvrdio je da društveno-politički život (mislimo na onaj izvan SKJ) nije više na marginama svakodnevice.

Otkad je prestala višegodišnja zasljepljenost ili bolje rečeno fama o samoupravnoj vlasti, a sve češće isticana (i kritizirana!) ona partijska (na čelu sa CK SKJ), društveno-politički život je prešao granice Saveza komunista i polako se svlači i u druge pore života. Također, i u Socijalistički savez, čije su aktivnosti posljednjih godina gotovo zamrle, ili bolje reći spale pod patronat Saveza komunista.

(STRANICA 2.)

Izbori u Savezu komunista

DEMOKRATSKIJE NEGO IKAD DOSAD

Završeno je glasanje u šibenskoj općinskoj partijskoj organizaciji: sve u svemu, bio je to mukotrpan rad i za glasače (primjerice, od 48 odabrati tri kandidata, iako ih, dabome, sve ne poznaješ), ali također i za članove komisija koji su, ponajprije, puno sjedili, a potom sve slagali i sortirali da ne bi bilo zabune

(Stranica 2.)

U petak, 27. listopada održat će se sjednica triju vijeća SO Šibenik

Bogat odbornički meni

Saša Baranović, predsjednik Skupštine općine Šibenik, zakazao je za petak, 27. listopada, sastanak »općinskog parlamenta« s prijedlogom za raspravu o više aktualnih tema. Tako će, primjerice, delegati raspravljati o izvještaju o realizaciji Srednjoročnog programa izgradnje vodoopskrbnih objekata od 1985. do 1990. godine, bit će govora o rezultatima privremenih mjera društvene zaštite u radnoj organizaciji »Izgradnja« itd. Na odborničkom dnevnom redu nači se se i nekoliko, da ih tako nazovemo, kadrovske osnaženja. Paško Višić, član Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik, bit će razriješen te funkcije zbog odlaska na drugu dužnost (izabran je za predsjednika Općinskog suda u Šibeniku). Umjesto Ante Crvelina, koji je preuzeo čelnu funkciju u općinskoj organizaciji Socijalističkog saveza, za vršioca dužnosti direktora Općinskog zavoda za društveno planiranje, razvoj i statistiku, bit će imenovan Zlatibor Prgin, a Goran Baranović bit će imenovan načelnikom Štaba civilne zaštite Općine Šibenik. Odbornici će na toj sjednici utvrditi i visinu novčanog iznosa za ljudi kojima se bude dodijelila ovogodišnja »Nagrada grada Šibenika«.

DRVA VIŠE NEGO IKAD

U pronalaženju načina za grijanje predstojeće zime, drva su izgleda, na prvome mjestu. Prošla su barem zasad, ona vremena jeftine nafte, struje i plina, kada su se rušile dobre kalijeve peći, a drva i ugljena bilo sve manje. S cijenom od 60 do 80 milijuna za prostorni metar, drva su u računima mnogih ove godine najjeftinije gorivo. Tako su mislili i ljudi sa slike. Uostalom, na mnogim se od »špaker« i grie i kuha. Eto i još jedne uštete.

(Snimio: V. Polić)

Platforma za preobražaj SSRN

Realnost ili - tek putokaz

Preobražaj SSRN je, dakle, nužan, a od dva ponuđena modela, o kojima je u uvodu tribine govorio Juraj Hrženjak, član Savjeta SSRN Republike za politički sistem, na jednoj strani djelomičnog, na drugoj reformskog, podrška je uz ovaj drugi. Naime, većina sudsionika tribine, ne negirajući pozitivne strane starog, energična je u tome da Socijalistički savez treba razvijati na sasvim drugačijim osnovama, ne više u sprezi sa Partijom, nego kao samostalnu političku stranku, koja bi okupljala ljude bez obzira na ideološko-političko uvjerenje i socijalni status. Božo Erlić, na primjer, promjeće u društvu simbolično objašnjava riječima da nitko nije vječan; pa niti njegova vlast, te da je višestrački sistem jedina realnost. Zvonimir Baraković, također, inzistira na političkom pluralizmu i reformi Socijalističkog saveza, prije svega zbog višenacionalnih streljenja i stvaranja takozvane nacionalno-građanske demokracije koju bi tako reformiran, ali jedinstven Socijalistički savez, ili Savez građana, kako ga on naziva, suzbio, a prije svega spriječio dogmatsko-ekonomska ponašanja i patronat Partije, posebno Centralnog komiteta SKJ, koji tu ulogu, prema riječima Barakovića, u posljednje vrijeme ne zaslzuje. Drago Pirija platformu za preobražaj SSRN vidi u tržišnoj ekonomiji i takozvanom individualnom poduzetništvu, koje samo po sebi stvara de-

mokraciju, dok Mario Radić inzistira na decidiranom programu, koji bi bio osnova za članstvo, odnosno ovu političku stranku. To da Socijalistički savez nema program najbolje pokazuje podatak da čak i mjesne konferencije ove, kako je, nazivamo, najmasovnije društveno-političke organizacije, rade na rubu kvoruma, dok vjerske institucije, na primjer okupe i tisuće vjernika.

Jasno je, međutim, i to da reforme Socijalističkog saveza, bar ovakve kakva se želi, nema bez promjene Ustava (po kojem je SKJ jedina avantgarda), i da ubuduće, treba stvarati uvjete i za izmjene njegovih načela. U međuvremenu Socijalistički savez programom koji nudi, mora raditi na tome da okupi (davno izgubljeno) članstvo i bar stvoriti uvjete da u neizbjegnoj borbi za vlast (što smo do sada stižljivo priznavali), bude ravнопravan Savezu komunista (koji bi, također imao svoje kandidate).

Hoće li Socijalistički savez, bar kad i sa službenih skupova, »čujemo osudu naših najvećih zabluda«, doživjeti taj željeni preobražaj (ali suprotan od onog Kafkinog) i od spore partijske bube postati čvrst oslonac demokraciji ovisit će umnogome o tome koliko smo se doista oslobođili zemlje čuda u kojoj smo, ili, bolje rečeno, za koju smo godinama živjeli.

Dijana SOKO

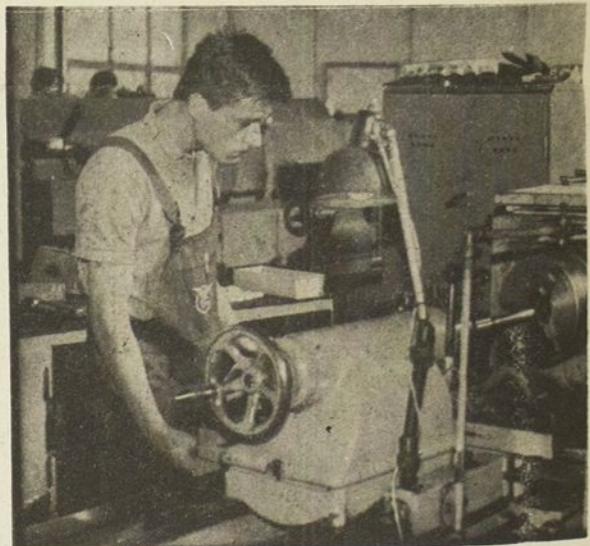
Izbori u Savezu komunista

DEMOKRATSKIJE NEGO IKAD DOSAD

Izbori u Savezu komunista okončani su proteklog vikenda bez mnogo pompe, ali, kako ističu u OK SKH Šibenik, dosta svečano, posebno u pojedinim prigradskim izbornim jedinicama. Zašto ne — vikend je a neki su možda proslavili i to što se odavno nisu okupili u takvom broju. Od 75 do 93 postotak je izlaska komunista na glasačka mjesta, a onaj prosječni 80,5 posto što u Općinskom komitetu ocjenjuju zadovoljavajućim (kako i ne bi kad i sami priznaju da je ugled Partije višestruko narušen). Da nešto izmijeni ili popravi prilika se pruža novoj partiskoj garnituri, ili možda ponovljenoj (provjerite sami).

U Općinskom komitetu Saveza komunista bit će to trideset i petoro od 51 kandidata s najvećim brojem glasova (nakon neposrednog izjašnjavanja komunista): Filip Vukicević, Ivica Antunac, Drago Putniković, Zdravko Matošin, Maksim Brkić-Pancirov, Josip Čular, Tonči Lučev, Dane Berović, Ivo Bolančić, Živko Gulin (ovih deset kandidata, uz još dva za predsjednika nači će se i na listi za izvršni organ OK SKH), Vlatko Bajica, Darinka Bego, Kazimir Belamarić, Josip Bišan, Marinko Bilić, Niko Braica, Josip Bulat, Vinko Burazer, Mate Burić, Žarko Butulija, Dane Crljen, Ivo Fuštin, Roko Gracin, Stefanija Grubar, Josip Huljev, Petar Ivas, Ante Kuršar, Božidar Kursar, Tadija Lapov, Milivoj Lazić, Slobodan Mačukat, Ante Malenica, Veljko Mandić, Tihorad Marenci, Boris Marinov, Josip Pažanin, Marijan Petković, Zvonko Pulić, Mile Relja, Maksim Roman, Zoran Skenderija, Milica Skračić, Branko Slavica, Ivo Šinko, Vlatko Šupe, Momčilo Tomašević, Sime Turčinov i Rajko Žizić.

Tko će, od navedenih kandidata ući u sastav Općinskog komiteta, odlučit će njihovi prethodnici, odnosno sadašnji općinski partijski čelnici, i to na posljednjem zasjedanju u stariom sazivu, na izbornoj sjednici Općinske konferencije SKH Šibenik, zakazanoj za 9. studenoga ove godine. Nakon toga znat će se i sastav njegovog Izvršnog organa, od sedam članova.

IZMEĐU ĐVA BROJA

LOJALNI I DISCIPLINIRANI KOMUNISTI

Komunisti su unatoč svemu još uvek lojalni i disciplinirani članovi svojega Saveza. Danas u to više sumnje nema, jer kada bi se poslje ovako uspješnih partijskih izbora s preko 80 posto birača koji su došli da dadu svoj glas novom rukovodstvu, počušalo tražiti motive masovnog odaziva izvan spomenute pravrjenosti organizaciji, čovjeku bi koješta moglo pasti na pamet. Zato je bolje prihvati golo činjenično stanje i kupati se u partijskom samozadovoljstvu, tako nečekivanom i uvjerljivom.

U šibenskoj organizaciji SK glasalo je 3675 članova SK (od 4567 ukupno upisanih u biračke spiskove) i nimalo nije bezznačajan podatak da je aktualni predsjednik OK SK Tome Bačelić dobio čak 2040 glasova svojih birača i time osigurao mogućnost da bude ponovno izabran (njegov je protukandidat Ivan Ninić sa 1696 glasova) na čelo ovađasnih komunista. O tomu će se 9. studenoga izjasniti delegati Izborne partijske konferencije, no, neovisno o konačnom ishodu valja priznati da je već ovom prvom izbornom rundom, takozvanim prijelaznim dobom partijske demokracije, Bačelić sakupio izuzetno značajne poene. Tim više, što se obično misli da anonimci, ljudi nepoznatih stavova i opredjeljenja, oni koji se još nikomu nisu zamjerili, imaju prednost u izborima jer još nisu stekli neprijatelje.

Pokazalo se, međutim, da je moguće biti i partijski »prvaci« a ipak se svojoj izbornoj baziji ne zamjeriti. Osim toga, obično se misli da su u prednosti oni s početka abecede, sli u vrhovima izbornih lista, što također

nije pravilo, jer, primjerice i u ovim zadnjim izborima kandidati s dna liste (osobito Žuvela, Zupanović) prošli su vrlo dobro.

Dakle, članstvo je glasalo ponajprije za poznate kandidate a tek potom popunjavalо listicu metodom slučajne selekcije — glasajući za grad, odnosno općinu iz koje dotični dolazi ili pak za prezime koje je relativno poznato. Uostalom, a kako se drugačije i izjašnjavati kada se radi o posve anomalnim ljudima u ovoj sredini, a možda najnajanžiranjim u svojim komunama.

Partija je tako u odlučnom trenutku znatno popravila svoj rejting dokazujući svima da uživa visok stupanj lojalnosti svoga članstva i da ono ni u vremenu duboke ekonomske i političke krize nije pokolebano. Dapače, ovako visok postotak izlaska komunista na biračištu upravo zvuči provokativno. Cini se nepristranom promatraču kao da netko nekoga vuče za nos. Jer, radi se o onoj istoj Partiji koju članstvo zbog njezinu neprestanog opadanja ugleda, masovno napušta, otakuje joj povjerenje, upire prstom u njezinu kompromitiranu čelne ljudi, diže svoj glas protiv odluka njezinih najviših organa, izražava visok stupanj nezadovoljstva i neslaganja s politikom koju vodi.

U čemu je onda stvar — u licemjernom članstvu koje još uvek lakše hoda kada ga vode na uzdi ili pak u mudrom rukovodstvu koju u posljednji trenutak ponudi prvo »popravljeno« neposredno izjašnjavanje ne bi li uvjeroilo bazu u svoju spremnost na radikalne promjene?

DAVORKA BLAŽEVIĆ

Općinska konferencija, na izbornoj sjednici, izjasnit će se i o članovima statutarne komisije, pa će odabrati sedam od evidentiranih 10 kandidata: Fabijan Vidović, Dragica Klarić, Nikica Dunkić, Nevenka Nakić, Ilijia Baraćević, Mate Landeka, Božo Slavica, Ratko Ardelić, Jasminka Perković i Ante Tepić. Za nadzornu komisiju evidentirano je sedam kandidata: Marko Pačić, Josip Slavica, Dražen Ninić, Milivoj Pačić, Dunja Duvnjak, Radojka Jakšić i Božena Bijelić, što je, također, 30 puta više od broja koji se bira (u ovom slučaju to je pet članova nadzorne komisije).

Na kandidacijskoj predsjedničkoj listi, s najvišim brojem glasova, nakon neposrednog izjašnjavanja, trenutno su dvojična kandidata Tome Bačelić, sa 2140 i Ivan Ninić, sa 1696 glasova, koji čekaju (ili iščekuju) predsjedničku sudbinu. Neizvjesna je i kandidatura Tome Bačelića, Vlatka Mršić i Ivana Ninića za CK SKH, jer o konačnoj listi odlučuju delegati predstojeceg — 11. kongresa SKH.

Šibenski komunisti izjašnavali su se i o kandidatima za 14. izvanredni Kongres SKJ, pa su od 48 kandidata najviše glasova (čitaj — povjerenja) dali Tomi Bačeliću, Aniti Barać i Antu Zupanoviću. Izborna konferencija odabrat će dva. Među 16 izbornih lista bude su i one s kandidatima za Izvršno-politički organ CK SKH i njegovog predsjednika, za članove Statutarne i Nadzorne komisije CK SKH, za članove CK SKJ iz Šibenske, za članove Izvršno-političkog organa CK SKJ iz Šibenske, kao i za članove Savezne nadzorne i statutarne komisije.

Sve u svemu, bio je to mukotran rad i za glasače (na primjer od 48 odabrati tri kandidata, koje dabome, sve ne poznaćeš), ali i za članove komisija koji su prvo puno sponjili, a potom sve to slagali i sortirali, da ne bi bilo zabune. U Općinskom komitetu kažu da će sve to (brdo papira) uredno arhivirati i čuvati do Kongresa. Za svaki slučaj, bude li nekom palo na pamet da svu tu demokratičnost provjerava. S. mnjamo.

D. S.

Brodarici prijeti (urbanička), eksplozija'

Prepuna dvorana Mjesne zajednice Brodarice protekle nedjelje kada je sazvan protestni zbor zbog pripajanja Brodarice gradu, u usporedbi sa činjenicom da tamo već godinama nije moguće sazvati mjesni sastanak, svjedoči o vitalnom značaju tog problema za Brodarice, a ultimativni i oštri zaključci sa tog skupa o tome da im je voda ipak došlo do grla i počinje ih »guštića«.

Ne prihvatajući, naime, da budu, prema GUP-u grada Šibenika, dio grada i da se time odvoje od svoje matične »luke«, Krapnja, traže još jedan, hitan, sastanak s predstavnicima ove društveno-političke zajednice i to u roku od osam dana a ako se na njemu i dalje ostane pri pripajanju Brodarice, prijete masonvom odlaskom pred Sabor SR Hrvatske radi traženja svoje »pravice«.

Međutim, još upečatljivije i odlučnije zvuči zahtjev da se bez obzira na ishod tog sastanka traži, na sljedećoj sjednici Skupštine općine ostavku Izvršnog vijeća jer je ono prilikom donošenja GUP-a grada Šibenika zaobišlo zakonski postupak,

ne, pa tako, naprimjer, jedan dio parcele mog susjeda pripada meni a jedan dio moje parcele mom sljedećem susjedu i slinčo! To su nebu loze, ali ljudi su se prepali, poče su i međusobne svade. Nije nam u raspravi bilo rečeno niti da prednost otkupa nacionaliziranog zemljišta imaju bivši vlasnici ali samo ako ih prepisu na djecu. Mnogi zato, zbog neinformiranosti, nisu to napravili. Zbog svega toga žalili smo se 1985. godine Ustavnog suda Hrvatske ali smo malo naivno, u toj žalbi udarili na sentiment a ne na pravo pa je žalba odbijena. Ali kad smo vidjeli da su uvažene žalbe o istoj stvari MZ Rogoznica i Grebaštica ponovno smo se žalili, ovaj put pozivajući se na nepoštivanje zakona i Sud je uzeo žalbu u razmatranje.

No, svoje interese i prijedloge Brodaricani, kako kažu, nisu tražili samo na Sudu. Naime, u periodu između tih dviju žalbi, u nekoliko navrata sastajali su se s predstavnicima Skupštine općine i Komite ta za građevinarstvo i stalno isticali svoj zahtjev — da se Brodarica

našem protivljenju na zajedničkoj sjednici SO, kada je GUP trebao biti donesen, on nije prihvaten i formirana je odmah Komisija za usuglašavanje. Mi smo, naime, donošenje željevi osporiti jer prilikom izrade GUP-a nije konzultirana MZ Brodarica što je po tadašnjem zakonu bilo obavezno. Međutim, Gojislav Krnić, tadašnji predsjednik općinskog Komiteta za komunalne poslove, nije to prihvatio ističući da je GUP potpuno utemeljen na zakonu. Nakon toga odbornici su prihvatali GUP. Inače o tome da li je postupak bio zakonit ili ne bila su i tada različita mišljenja. Tako je, za razliku od Gojislava Krnića, tajnik SO tvrdio da je mišljenje mjesne zajednice obavezno i da ju je trebalo konzultirati. Nakon toga dolazi do donošenja Odluke o granicama grada što Komisija za propise skida tri puta s dnevnog reda sjednice Skupštine općine ali Izvršno vijeće o tim razlozima ne informira delegate. U svemu tome, u takvom nezakonitom ponašanju Izvršnog vijeća, ignoriranju našeg mišljenja, kao točka na i dolazi iznenadna odluka Ustavnog suda, koji je našu žalbu već počeo razmatrati da taj postupak sada obustavlja, bez objašnjenja! Prema našem mišljenju to je nezakonito napravljeno i izvedeno je samo iz političkih razloga, zbog pritiška određenih ljudi iz naše općine kako se ne bi utvrdilo da je organ na kojem su čeli bili radio nezakonito. Zbog toga ćemo uputiti predstavku Saborskoj Zakonodavnoj komisiji!

Ali i unatoč takvoj odluci suda, kako ističu predstavnici ove mjesne zajednice, slučaj nije stavljen nad acta. Obavljeni su razgovori s predstavnicima IV i općinskog Komiteta za građevinarstvo u mjesnoj zajednici gdje im je rečeno da će se njihov prijedlog o izuzeću iz grada i u neurbanizaciji naseljenog dijela uvažiti.

Bio je to razgovor o gradnji stambenog naselja SOUR-a »Boris Kidrić«, kada je od nas traženo da na to pristanemo. Ali, da će se pomoci izgradnji infrastrukture na Brodarici pa tek onda graditi nove objekte te stambene zadruge. Mi tada nismo dali načelnim pristanak već je dogovoren da ćemo se u IV sastasti za desetak dana. Ali nakon toga isto Izvršno vijeće donosi odluku o gradnji kuća te stambene zadruge ističući da o tome nema šta pričati s Brodaricanim. Tako je eto stalno tekao naš »demokratski dialog!«

Nije se, nažalost, praksa promijenila ni prilikom posljednjeg slučaja konačnog donošenja Odluke o granicama grada. Brodaricani su, naime, da podsjetimo, stalno isticali da postoje i prirodne i ekonomiske barijere njihovom ulasku u grad, da ne pristaju na odvajanje od maticnog teritorija Krapnja, da ulaskom u grad ne dobivaju ništa a gube sve, prvenstveno mogućnost turističkog razvoja kao jedine perspektive. Ali...

Na posljednjoj sjednici SO — prije ovojletnog raspusta — ističe Nikola Milutin — ponovno se na dnevni red stavlja Odluka o granicama grada. Od nas je zatraženo mišljenje o tome ali smo ga mi odbili dati iz više razloga. Prvo, nisu navedeni razlozi razdvajanja od Krapnja i pripajanja gradu, nisu utvrđeni niti uvjeti za to, nije traženo mišljenje MZ Krapnja, nije tražena niti izjava mjesnih gradskih zajednica da li pristaju na naše pripajanje gradu što je po zakonu obavezno. Riječju, postupak donošenja ove Odluke je bio nezakonit i tražili smo da se skine s dnevnog reda. Tražili smo da name se odgovori i koja su vijeća nadležna za donošenje takve odluke, sva tri ili samo Vijeće MZ, ali nam nije od-

A. Bačelić

govoreno. Mi smo, inače, konzultirali s nekim pravnimcima koji su nam obrazložili da je to samo u nadležnosti Vijeća MZ. Ali unatoč tome ova Odluka stavlja se na dnevni red i ostala dva vijeća koja je prihvataju što smo mi inače doznali tek iz novina. I šta nam je nakon svega, nakon potpunog ignoriranja i naši zakona preostalo nego da sazavimo protestni zbor i vidimo što nam je dalje činiti?

Međutim Brodarice eksplozivno su i na tom Zboru i u kratkoj anketi s pismom ovih redaka reagirali na ove događaje. Nakon toga, na ulazak u granice grada i potpunu urbanizaciju izgrađena područja ne pristaju ni po koju cijenu, a svoju će pravdu tražiti do kraja sve do Skupštine Jugoslavije. Revoltirani su ponašanjem članova općinskih organa i u njih povjerenja iako su im dali eto još jednu šansu, uopće nemaju. Takvo raspoloženje možda najbolje ilustriraju riječi Nikole Jurica, člana Predsjedništva MZ Brodarica:

— Pokušali smo demokratskim putem, razgovorima, doći do nekih rješenja, ali su nam općinski rukovodioci samo oči time htjeli zamazati. Govore o nekoj pravnoj državi o uvažavanju mišljenja svih a s druge strane ponašaju se despotski, že od nas samo podanike. Dok u našem Izvršnom vijeću sjede neki ljudi kojima je najmanje do demokracije a najviše do provođenja svoje volje, naravno, izvan zakona ništa od ove općine neće biti. Zato i tražimo ostavke. A što se tiče nas Brodaricama na takav despotski odnos ne pristajemo ni po koju cijenu!

Ultimatum za održavanje sastanka s rukovodstvom općinskih organa i DPO-a, što su ga postavili mještani Brodarice na protestnom zboru, da se dogovor postigne. U ru, teče od danas i on je posljednja protivnoma obecavaju događanje njihovog masovnog protesta pred Saborom SR Hrvatske. Bio to samo oštrozvučan pritisak, po uzoru na neka pomodna ponašanja, ili pak i stvarna namjera, to je ipak posljednje što bi se moglo dogoditi! Na potezu su, međutim, predstavnici Skupštine općine...

Ipak jedna opaska za kraj u marni okorjelog »Vjesnikova« kritičara: Ne bi li se oni (predstavnici) neovisno o ovom problemu i pak jednom trebali zamisliti nad činjenicom da je, kada je odnos prigradske mjesne zajednice i općinskih struktura u pitanju priča gotovo uvijek identična i da se u tome pozivaju uvijek isti ljudi!

D. FERIĆ

ignoriralo mišljenje MZ Brodarica i na kraju, obmanulo skupštinske delegate.

Ovaj revolt Brodaricama, one koji iole nešto znaju o dugogodišnjim kratkim spojevima u odnosima te Mjesne zajednice i nadležnih skupštinskih organa, zaista ne iznenadjuje jer u njemu su samo kulminirali stari problemi počevši od onih oko donošenja PUP-a Brodarice još početkom osamdesetih godina preko onih kod donošenja GUP-a grada Šibenika kojim je Brodarica unatoč protiviljenju ušla u granice grada što je inače definirano i nedavним, konačnim uvrđivanjem tih granica. Time je Brodarica kao dio grada ostala odvojena od svog jedinstvenog teritorija, Krapnja. Sve je dakle počelo još 1981. godine prilikom izrade PUP-a Brodarice...

— Već tada bilo je prisutno zamgljivanje očiju Brodaricama od strane nadležnih općinskih službi — kaže Ante Bačelić, predsjednik Skupštine MZ Brodarica — što je nastavljeno do danas. Naime, prilikom tadašnjih rasprava o prijedlogu PUP-a nisu nam spominjali da će doći do potpune nacionalizacije zemljišta a mi laici, nismo znali da urbanizacija to podrazumijeva. Prilikom izrade PUP-a dogovorili smo se da će se on obuhvatiti samo za nenaseljeni dio a ne i naseljeni koji je već izgrađen i tu se nema šta mijenjati. Međutim, na javnoj raspravi o nacrtu PUP-a vidjelo se da je njime obuhvaćen i jedan i drugi dio, i to tako da ti pamet stane! Plan je, naravno, pravljeno u kancelariji a ne na terenu pa se dogodilo da nekom kroz sobu prolazi sada cesta, sve parcele su promijenje-

podijeli na dva dijela, da se urbanizira samo onaj nenaseljeni, da se nacionalizira, ali da se tereni ne prodaju za individualnu gradnju već da se koriste za objekte koji su bitni za daljnji razvoj i prosperitet Brodarice. Na takve zahtjeve, kako tvrde, nisu dobivali negativne odgovore, već im se islo »uz dlaku«, zaključci donosili u tom smislu ali se nisu ostvarivali.

— Radilo se, međutim,iza leđa — nastavlja Bačelić — i protiv nas. Tako su, sasvim sigurno znamo, kada je Ustavni sud radi rješavanja žalbe tražio od općine da pošalje neke podatke slani lažni podaci o Brodarici, naprimjer, da je tu izgrađeno svega desetak posto teritorija, a ustvari, izgrađeno je više od 70 posto. Mi smo se bili dogovorili i da se dok ne bude riješena naša žalba na Ustavnom, sudu ništa na Brodarici ne gradi ali ni to nije poštivan. S nama su, dakle, jedno dogovarali a drugo radili.

Dok se, međutim, kopljia i dalje lome oko PUP-a, nastaje i novi problem koji doljeva još više ulja u vatru sukoba — donosi se Generalni urbanistički plan grada Šibenika kojim je obuhvaćena i Brodarica a da o tome Brodaricane nitko u procesu izrade nije obavijestio i konzultirao.

— O tome smo doznali sasvim slučajno — priča nam Nikola Milutin, delegat Vijeća mjesnih zajednica iz Brodarice — jer je nekoliko nas bila prisutna na javnoj raspravi o tom planu u Šibeniku. Kad smo vidjeli što su nam spremili uputili smo svoje mišljenje tj. neslaganje s tim da budemo obuhvaćeni GUP-om. Zahvaljujući upravo

Refleksi tijedna

DOMAĆINI MRTVIH KAPITALA

Piše: Petar GARDIĆAN

Jedna narodna poslovica kaže: »Domaćini nije toliko potrebljeno dobro, koliko je dobro potreban domaćin«. Koliko je ova poslovica univerzalna i vječna govore bezbrojni primjeri iz svjetskih i naših povijesti i sadašnjosti, kao i najnoviji primjer »Solarisova« Zavoda za talasoterapiju.

Kako je došlo do ovoga da sadržaj, kao što je i Talasoterapija, koji je hotelskom naseљju »Solaris« trebao produžiti sezonu, time popraviti korištenje ugostiteljskih kapaciteta i poslovni uspjeh, ostao nezaposlen? To pitanje se može uopćiti i uputiti svim poduzećima koja su nakon više godina rada utvrdila da su promašila s izgradnjom besperspektivnih pogona. Besperspektivne pogone su dobili ne iz objektivnih tehničko-tehnoloških i tržišnih razloga, već čisto subjektivnih (organizacijskih) faktora. Zar u situaciji besperspektivnosti nisu se našli nedavno i »Prizba«, »Drvopreradivač«, Brodogradilište »Vodopija Ivo Šrećko«, »Dane Rončević«, »Revija i dr. Izmjenama u organizaciji rada i dijelu kadrova šanse su se izmijenile a svjetlija perspektiva je izgleda na vidiku. Vjerojatno će se takva perspektiva ukazati i Zavodu za talasoterapiju, kada se nađe u predloženom sastavu Medicinskog centra.

Nije cilj ovog osvrta kritika onih koji su zbog svojeg poslovanja već duže izloženi javnim napisima, već opće i našeg nedovoljnog korištenja raspoloživih sredstava i radnika, koji je neuporedivo teži od ovoga, a zbor čega ekonomija poslovanja i zemlje u cjelini i poduzeća pojedinačno je slaba. Koliko je po našim poduzećima strojeva koji se rijetko ili nikako ne pokreću, zgrada koje služe samo za ukras, sirovina repromaterijala na koje se zaboravilo, sitnog inventara i

rezervnih dijelova koji nikad neće biti korišteni. Koliko je po trgovinama robe koju su kamate po nekoliko puta »pojele«?

Kako je s ovakvim odnosom prema poslu u bolju budućnost? Kako umrštivljene (nedovoljno korištene) i mrtve (potpuno isključene) kapitalne aktivnosti za naš pojedinačni i opći interes zemlje?

Ovih dana je kod nas otvoreno prvo mješovito poduzeće za globalni marketing i transfer tehnologije. Njeni osnivači su naši biznisni koji izjavljuju da svoj očekivani uspjeh grade na dvije komponente (naše najveće slabosti) svremenog poslovanja, sistema rada i informacijama. Konkurenčiju u svom poslu smatraju poželjom da bi svoj rad mogli mijeriti radom konkurenčije.

Konkurenčija im je potrebna da se ne bi zaparožili, odnosno kako bi izloženi stalnoj konkurenčkoj utakmici bili pod pritiskom kojih ih tjeraju na više i bolje rada i dokazivanja. Svoje područje djelovanja ovo mješovito poduzeće vidi u ponudi programa za bolje korištenje raspoloživih kod nas neiskorištenih kapaciteta — polumrtvih i mrtvih kapitala. Osnivač ovog poduzeća su uvjereni da razvijeni zapad živi od brzine obrtaja kapitala, a ne samo od štednje. Štednje su najmanje poštovani ljudi. Na zapadu su i banke sposobljene da svojim štedišama nude programe ulaganja kapitala, kako bi se uz njihovo poduzetništvo kapital brže obrtao i oplodivao.

Koliko smo se putu mi upitali kojom se brzinom obriće društveni kapital kojim upravljamo? Da li se oplođuje ili umanjuje u ovakvom »domaćinskom« odnosu prema njemu? Hoće li nam na kraju naši biznisni službenici pokazati kako se to radi?

Vodice

SJEĆA STOLJETNIH BOROVA

Vodičke Male Vrulje i dalje su kamen smutnje i podjele tamošnjeg življa. Tko će ga prigrabiti ili baciti još je neizvjesno. Svakako, jednima je na srcu turizam, a drugima stanovi za tržiste. Milosti nema, pa su ovi drugi već sasjedni stotinjak stoljetyh borova iz Turist-biroa. Samo petnaestak, uspjeli su oni prvi sačuvati uz pomoć milicije i republičkih inspektora. Da se cijeli problem digne iznad šume sastala se i Skupština Mjesne zajednice. No, u presudnom su je trenutku napustila dva člana, pa krovuma nije bilo. Obojica se pozivaju na sutrašnju sjednicu istog tijela, u deset sati, kada će se glasati o već utvrđenom prijedlogu tj. da se ispitava ustavnost donesene odluke o izmjenama i dopunama GUP-a za predio Male Vrulje. Eventualno, glasat će se i o prijedlogu da se zabrani svačaka gradnja stanova za tržiste. Male Vrulje postale bi ubrzo velike, kao i same Vodice, a ne bi doabile ništa, osim novih prostorija »Drvoplastike« (ionako nekonkurentne na tržistu, tvrde vodički čelnici) i novog, još većeg ataka na postojeću već nezadovoljavajuću komunalnu infrastrukturu. Rasprodaja Vodica je počela, a shodno pluralističkim streljenjima i raspoloženjima valjda će i o tome svoje mišljenje dati radni ljudi i građani, svakako tajnim izjašnjavanjem.

»GRUPA ZA PRITISAK«

Kad smo već krenuli s pluralizmom onda je on osobito pogodan i dobrodošao u sferi interesa. A uglavnom su interesi povezani desetak mjesnih zajednica sa zapadne strane (što valjda nije slučajno): Gospodarenje, zaštita prostora i ekosistema, gradnja komunalnih kapaciteta i zajedničke komunalne službe, razvoj. Interes su našli Vodičani, Prvičani, Tribunjci, Srimari, Pirovac i svi Murterani. Samoupravni sporazum o udruživanju u Zajednicu mjesnih zajednica bit će potpisano do Nove godine, a jedna od odredaba bit će mu i izrada studije o opravdanosti osnivanja posebne općine. »Grupa za pritisak«, kako sami sebe nazivaju, pritišće ovu staru općinu prvenstveno zato što nema snage, volje, a ni mogućnosti da riješi probleme zapada. Nebriga se nikad nije isplatila.

VODOOPSKRBA

NOVAC JE TROŠEN RACIONALNO

Srednjoročnim programom izgradnje vodoopskrbnih objekata od 1985. do 1989. bilo je predviđeno sagraditi 36 kapitalnih objekata vodoopskrbe, uz naknadno prilječenu rekonstrukciju crpne stanice »Krka« i izgradnje uređaja za brzu pripremu pitke vode iz Krke, tzv. »brzih filtera«. Rekonstrukcija crpne stanice »Krka« još nije izvršena zbog kašnjenja isporučoca opreme »Jugoturbine« iz Karlovca i izvodaca radova »Pomgrada« iz Splita. Ta bi rekonstrukcija povećala pogonsku sigurnost, racionalizaciju poslovanja i korištenja ukupnog izvorišta »Jaruga«. Do 30. rujna ove godine, izgradnje vodoopskrbnih objekata bili su rekonstruirani vodovod Trtar-Metezite, vodosprem »Most« od 6000 prostornih metara, vodosprem Tijesno od 2000 metara, brzi filteri na Jarugi i još neki manji objekti. Za to je utrošeno 7.761.891.000 dinara. Objekti koji su u gradnji, a među njima najznačajniji su izgradnja cjevovoda Lozovac-Skradin, izgradnja skradinskog vodosprema od tisuću kubika, zatim izgradnja cjevovoda i crpne stanice u Tijesnu, te izgradnja podvodnog cjevooada na Krki, koštat nego oko 26.175.912.000. Svi se ti

objekti grade ili su građeni u skladu s Planom za 1989. godinu koji je domaći Koordinacijski odbor OK SSRNH Šibenik. Predstavnici zapadnog priobalja općine, međutim, nisu izvršili svoje obaveze, pa se nije izgradio cjevovod od Rastovca do vodosprema Tijesno sa crpnom stanicom u Tijesnu. »Vodovod« je izradio projekte i troškovnike, ali u investiciju nije mogao ući zbog nedostatka novca. U izvještaju »Vodovoda« ističe se i problematika odvodnje s područja grada i s cijelog priobalnog područja od Pirovca do Ražnja uključujući i naseljene otoke. Smatra se, nadalje, da bi naredne godine trebalo prići izradi cjevovode za čitavo područje općine, izraditi programe razvoja, sanacije i rekonstrukcije kanalizacija, tražiti izvore novca i postepeno rješavati probleme. Pored svih teškoća, u »Vodovodu« sa zadovoljstvom ističu da su sva priključena sredstva ulagana na temelju zaključka koordinacijskog odbora krajnje racionalno i u skladu s potrebama sposobljavanja vodoopskrbnog sistema.

RADIO, IPAK, NE RADI

Mada je bilo gotovo pa — gotovo, od Radio-Vodica zasad nema ništa. Velik je to i prevelik zalogaj čak i za vodičku privredu. Društvena životari, privatna cvjeta, ali i čvrsto drži kesu. Pa, kad su bravice sefova zatvorene vodički će se radiofilii morati i dalje zadovoljavati insormiranjem Radio-Šibenika i Omladinskog radija.

NAPOKON BEZ KRIVIH SPOJEVA

Bliži se praznik i sve je već u svečarskom raspoloženju. Šibenik će uz Dan oslobođenja imati veliku emisiju na televiziji. Budući da je u TV ekipi koja je pripremila Denis Latin, rođeni Vodičanin, teško je ne očekivati i prijedlog iz rodne mjesto. No, i pored toga u Vodicama se priprema za 1. studenoga velika fešta. U hotelu »Punta« bit će svečana sjednica, popratni kulturno-umjetnički program, a u pogon će napokon biti stavljeni i nova automatska telefonska centrala s oko dvije i po tisuće novih brojeva. Da više ne bude krivih spojeva, nepovezanosti i nesporazuma.

MOŽE I BEZ OBLJETNICE

Za otvaranje HOLIDAY FOTO EXPRESS-a Ervin i Ruža WOLK nisu koristili nikakvu obljetnicu, ali, svejedno, dobro im je krenulo. Kažu da su zadovoljni s prometom, okolinom, svijetom za ova tri mjeseca rada. Filmove ovdje sve češće donose i Šibenčani. Slike su kvalitetne, za jedan sat gotove, usluga jeftinija nego kod drugih. Rade se i reklame, vizit karte, reprodukcije, ne slikaju, ali imaju fotoreportera. Ambijent neodoljiv, uključujući i tri zaposlene djevojke. Sve su bile na specijalizaciji u Briselu, pa onda nije drugo očekivati. Dakle, može i bez obljetnica.

J. ERCEG

Tribunj

MJEŠTANI »POTAPAJU« RAZVOJNE PROGRAME

Sa Lukom Grubelićem, predsjednikom MZ Tribunj, razgovarali smo o aktualnostima ove Mjesne zajednice. Prijе svega tu je postojeći problem usuglašavanja mještana oko izgradnje nautičkog centra. Nedavni četverosatni sastanak na nivou MZ nije uspio riješiti taj problem.

Projektni zavod za urbanizam ponudio je rješenje o tehničkom projektu te izgledu budućeg nautičkog centra, ali se mnogi mještani s time ne slažu, zanemarujući time bolju perspektivu mnogih nezaposlenih mladih Tribunjaca, a time i perspektivu same mjesta. Tako, eto, dokumentacija, koja je trebala biti gotova još tokom ljeta, neće biti gotova ni do kraja godine!

Marina bi imala 350 vezova, a izgradilo bi se i oko 150-200 apartmana. Jasno je koliko bi to poboljšalo turističku ponudu mjesta. A ta se, kako kaže Valentina Grubelić, službenik Turističkog biroa sastoji od 220 privatnih iznajmljivača (1300 ležajeva), smještenih u dvokrevetnim sobama I. i II. kategorije.

Na području Tribunja postoji i nekoliko odmarališta (»Česma« iz Bjelovara, Slavonska Požega, »Pahinjsko« Ivanec). Postoji jedan društveni kamp (»Rupa«) i četiri privatna, te jedno općinsko sindikalno odmaralište (Cazin).

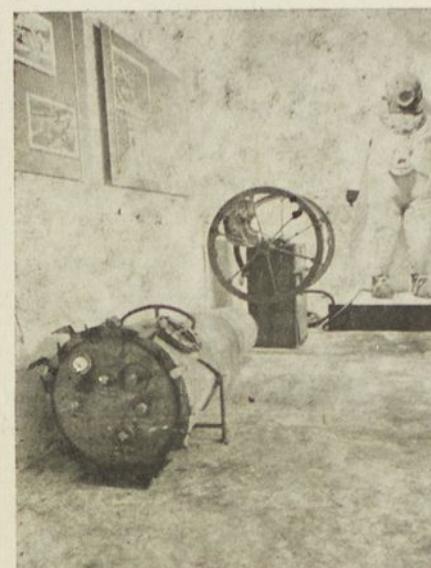
Ove godine na području Tribunja noćilo je 29.320 stranih i 47.673 domaćih gostiju. Novost je da je turistički biro registriran u agenciju. Inače Tribunjci su u potpunosti zadovoljni uslugama vodičke komunalne RO »Leć«. D.F.S.

Betina

POD OKRILJEM »SLOBODNE

Betinsko brodogradilište što je ponijelo ime »Ivo Srećko Vodopija« već uskoro neće biti posve jedinstvena radna organizacija. Radi se, naime, o tome da će se betinsko brodogradilište »raspoložiti« i to tako da će prvi ogrank (u njemu se rade i popravljaju brodovi) biti pod okriljem »Slobodne plovidbe«, dok će dosadašnja osnovna organizacija udrženog rada »Ugostiteljstvo i turizam« poslovati samostalno. Da li će to razdvajanje u praksi donijeti koristi — vidjet će se. Inače, budući ugostiteljski ogrank imat će pod svojom »kapom« dva auto-kampa (i to one u Kosirini i Plitkoj vali), a obavljanje će i prodaju privatnog smještaja.

Krapanj

ŠKOLA KLASIČNE GITARE

Slikoviti otok Krapanj nedovoljno je, s obzirom na svoje mogućnosti, turistički iskorišten. Djelomično je za to kriva i radna organizacija »Spužvara« koja premalo »misli« o svome mjestu. A Krapanj zbilja imašto pokazati — tu je čuvena zbirka u franjevačkom samostanu, na Krapnju se obavljaju prerađa spužava itd. Inače, valja spomenuti jednu hvale vrijednu inicijativu. Radi se, naime, o tome da su turistička društva Brodarice i Krapnja, uz pomoć »Inatoursa« odlučili da za sljedeću sezonu organiziraju školu klasične gitare, te školu ronjenja. Očekuje se velik interes za pohadanje tih škola.

S. JURISIC

Vodice

AKTIVNI LOVCI

Izvanredna godišnja skupština vodičkog lovačkog društva »Plavi Jadran« (prisustvivalo joj je stotinu od ukupno 163 člana) utvrdila je da ovogodišnja lovna sezona traje od 5. studenoga do kraja prosinca. Otvoren je lov na zeca, jarebicu kamenjarku, poljsku jarebicu i mužjake fazana. Na skupštini je bilo dosta govorova i o krivolovstvu pa je zaузet stav da se krivolovstvo najstrože kažnjava. Uprava vodičkog lovačkog društva »Plavi Jadran« nabavila je ove godine 118 fazana koji su pušteni u lovišta. Inače, vodičko društvo pokriva područje Vodica, Tribunja, Čiste Male, Gaceleza, Čiste Velike i Grabovca.

F. SRDAREV

Brodarica

PREDSTOJI UREĐE- NJE PLAŽA

Prema riječima Nike Šumere, predsjednika Turističkog društva Brodarica, u tom je mjestu ove sezone boravilo (oni registriranih) deset posto manje turista nego prethodne godine. Inače, ležaje u kućnoj radnosti podsredstvom mjesnog Turističkog društva te dviju agencija (»Kompaš« i »Jadrantours«) iznajmljivalo je oko tri stotine Brodarica. Turisti su najviše prigovora imali na nedostatnu zavabu, a zadovoljili su ljubaznošću domaćina i čistoćom mora. No, bez obzira na to tamošnji turistički aktivisti porađit će do idućeg ljeta na još boljem uređenju kupališnih mjesti (plaže će biti pokrivene šljunkom), a porađit će se i na boljoj opskrbi i intenziviranju kulturno-zabavnog života.

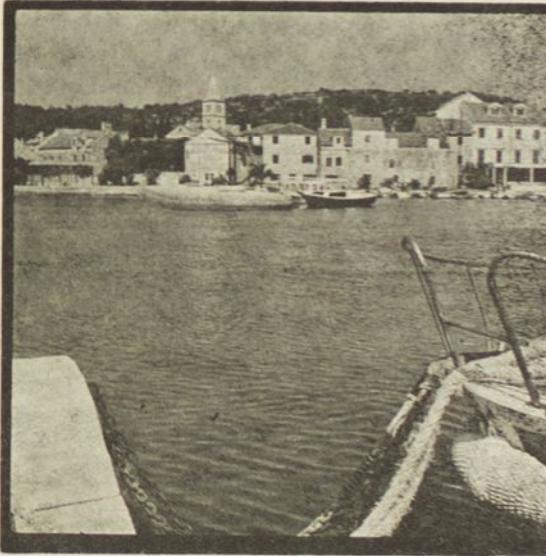
S. JURICIC

Prvić

PRVIĆ »NASLONITI« NA VODICE

Sepurine se pripremaju za veliki turistički korak. Tačko barem tvrdi tamošnji »vjecnici« aktivist Roko Frančić, koji je trenutno samo član Savjeta Mjesne zajednice, ali bez kojega malo što »hoda« u tom mjestu na otoku Prviću.

— Minula je sezona bila posve solidna što se tiče posjeta gostiju i broja ostvarenih noćenja. Imali smo, naravno, kao svi probleme s neprijavljenim gostima, ali i među njima je bilo onih, koji su se solidno odnosili prema mjestu, u kojem su ljetovali. Iako se nisu prijavljivali, davali

su svoj doprinos tankoj blagajni Mjesne zajednice. Ocenjujemo, međutim, da privatni smještaj bez većeg ugostiteljskog objekta ne može otvoriti veće turističke perspective mjestu. U staroj školi »Dalmacijacement« bi na proljeće trebalo početi radove na odmaralištu otvorenog tipa, dok imamo prilično čvrsto obecanje šibenske »Rivijere« o pretvarjanju sadašnjeg zadružnog doma u hotel »Sepurine« sa 77 apartmana — objašnjava svoj »turistički« optimizam Roko Frančić.

● *Hocete li mjesto spremno dočekati taj najavljeni turistički korak?*

— Neformalnim mjesnim samodoprinosom sakupili smo na kraju ljeta više od 3 milijarde starih dinara. Fond za razvoj otoka nam je osigurao dvostruko više. To će jedino biti dovoljno za uređenje plaže Trstevica, koja odavno je prestala biti samo sepurinska. Tamo jednako stižu gosti iz Luke i Vodica.

● *Hocete li učiniti korak bliže i Vodicama?*

— Nisam za najavljenu »vodičku« općinu, iako podržavam stav da problem vodoopskrbe zapadnog dijela sadašnje šibenske općine valja riješiti što prije. Mi minulog ljeta nismo imali problema s vodom. Bit će ih još manje, ako podignemo planirani novi, veći rezervoar. Ostaje, naravno, problem bolje povezanosti s kopnom. Uvidam da je, ipak, »pravo« rješenje naslanjanje na Vodice bržim i učestalim linijama. S nekim manjim brodom. Vjerujem da bi u tom slučaju zimi bilo puno više stanovnika u Sepurinama od sadašnjih 270 — završio je Frančić.

I. M.

Dubravice

Sporo koračanje prema turizmu

»Telefonska akcija« izgleda da je poput laine pokrenula i nove ideje: nedavno je u mjesto stigao »Vjesnikov« kiosk, ozbiljno se razmišlja o osnutku turističkog društva »Visovac«, skoro će biti gotove i prostorije za ambulantu, a Dobrovoljno vatrogasno društvo (osnovano u lipnju) dobilo je prošloga tjedna cisternu i kompletну opremu

Skradinsko zaleđe s Dubravicama, Velikom Glavom i Rupama čine još uvijek vrlo slabo iskoristeni »trokut« izvanrednih mogućnosti za izletnički turizam, ali u većem dijelu bez asfalta, vode i telefona. Živeći praktički u samome Nacionalnom parku »Krka«, ali u isto vrijeme i na rubu unesne turističke djelatnosti. Dubravičani su odlučili pomoći sebi samima koliko im god to mogućnosti pružaju.

Pošavši od ideje da im bez asfalta i telefona nema nikakva prosperitet, lani u ožujku raspisali su samodoprinos za asfaltiranje 3,5 kilometra puta, uz pomoć Nacionalnog parka i dodatnih dobrovoljnih priloga. Na tome će raditi još narednih godinu i pol, a ideja o uvođenju telefona potekla je još lani, kada je ovo selo »prodiglo i malo prasine« birajući za predsjednika Odbora za telefoniju mjesnog župnika koristeći ipak i, nažalost, pretežno teoretsku mogućnost samoupravne doktrine po kojoj je u svakoj akciji dobrodošao svatko s dobrim namjerama i voljom, pa makar bio — i pastir, kao što je slučaj s fra Petrom Klarićem.

Asfalt vodi do župske kuće i zaokružuje raštrkane Dubravice. Lijep je pogled s ove uzvisine na plodna polja u dolini, iako će fra Petar reci »kako možda i ne bismo tako pomislili da je bura«. Smije se ovaj tridesetogodišnji župnik kada se prisjeti svoga biranja za ovu funkciju, ali mještani koje smo kod njega zatekli sasvim ozbiljno govore da je izbor pao na njega prvenstveno zbog »neogranicenog povjerenja što ga prema njemu imaju«, a s druge strane, bio je i jedan od začetnika ideje da i Dubravice dobiju telefonski signal. U svakom slučaju, izgleda da je njegovu svjetovnu funkciju Crkva prihvatile s manje skrjanjivanja, jer je kao svećenik dužan brinuti o socijalnom standardu pastve, u što svakako spada — i telefon.

Kroz ovu godinu dana od začetka ideje pa na ovamo, postignut je dogovor i sa stanovnicima Velike Glave i Rupa, pa će sva tri mesta imati zajedničku liniju. Već su iskopani temelji za automatsku centralu od 400 brojeva koja će biti u Dubravicama. Rupe zasada imaju stotinu brojeva, Velika Glava oko sedamdeset, a Dubravice stotinu i sedamdeset. Sve to vrijedno je oko 400 tisuća maraka, centrala bi trebala biti gotova do Nove godine, a prvi telefon zazvoniti do kraja 1990.

Ova »telefonska« akcija izgleda da je, poput lavine pokrenula i ove ideje: nedavno je u mjesto stigao »Vjesnikov« kiosk, ozbiljno se razmišlja o osnivanju Turističkog društva »Visovac«, skoro će biti gotove i prostorije za ambulantu, a Dobrovoljno vatrogasno društvo osnovano u lipnju dobilo je prošlog tjedna cisternu i kompletну opremu, izvijestio je jedan od naših sugovornika i predsjednik vatrogasaca Andrija Brajković.

Dubravice inače od sebe koje je zahvaljujući rudniku uglja prije rata imalo poštu i struju, imaju dnevno jednu jedinu autobusnu liniju, onu radničku, a nedjeljom niti to. Tko želi prema Sibeniku mora, do Skradina. Priča fra Petar Klarić da u Dubravicama mladi ostaju, za razliku od drugih sela. Uglavnom su zaposleni u šibenskim tvornicama, bave se i poljoprivredom, ali natalitet opada. »Imamo se 120 neoženjenih mladića u najboljim godinama. Nadaju se perspektivi, a ne krene li uskoro na bolje, i njih ćemo izgubiti!«

Tim istim mladima, slobodno vrijeme protiče mahom u skradinskim kafićima, imaju u Dubravicama zapušten i vrlo neugledan Društveni dom, a nešto konstruktivnosti u dokolici unose jedino »Susreti mladih« koje organizira fra Petar kroz KUD »Gospa Fatimska« u kojem uvježbavaju narodna kola, a nedavno su osnovali i sastav s električnim instrumentima. Dok plešu kola, nadaju se i turističkim instrumentima. Da što skorije turisti počnu zamjećivati i koju budućnost. Da što skorije turisti počnu zamjećivati i njihovo mjesto, i da se više ne vraćaju natrag prevareni auto-kartom na koj je do Visovca ucertan asfalt.

B. PERISA

Pismo iz Knina

Blijedi tragovi parolaške akcije

Berba grožđa je završena, mošt vrije u baćvama, još samo da se pršuti »povješaju«, pa može u dugim zimskim noćima početi svodenje ovogodišnjih računa. Ipak, već sada Kninjani mogu sa sigurnošću zaključiti da je ova godina, izuzev možda potresne 1986. godine, bila jedna od najtežih. Bolnica je, svakako, privreda. I dok se na političko-sigurnosnom planu situacija uveliko stišala, uključujući i gotovo neprimjetne izborne aktivnosti u SK (izbjegavanje formalizma!), u privredi se lome kopila. Najteže je u najvećem kolektivu »Tvorinci vijaka«. Restriktivne mjere bez kojih je nemoguće, bez obzira na pomoć banke ili »šire« DPZ bilo što kvalitetnije poduzeti, podrazumijevaju i rješavanje problema tehnološkog viška radnika. Hoće li to biti trećina od 3.600 zaposlenih ili nešto manje za sada se sa sigurnošću ne može utvrditi, niti konačne podatke imaju nadležne službe u TVK-u. Jedino što se zna jest da se stanje »snima«. Radnici, oni u neposrednoj proizvodnji, kako seto popularno naziva, već strahuju da će najveći broj radnih knjižica biti vraćen upravo njima, dok će administrativno ostati »zaštićeno« zidovima upravne zgrade.

Inače, ova godina je u Kninu bila proglašena »Godinom turizma«, a već sada se može reći da je trag te »parolaške« akcije isuviše bijed. A turizam je proglašen neiskorištenim razvojnim potencijalom komune i najperspektivnijom investicijom. Osim što je nakon poduzeće pauze otvoreno »Turist-biro« i što je organizirano nekoliko izletničkih tura u suradnji sa šibenskim »Jadrantoursom«, sve drugo što je bilo planirano ostalo je samo na papiru. Očito je izgubljena još jedna

godina i to ona koja je trebala biti iskoristena da se stvore uvjeti i osnove za brži razvoj turizma u narednom razdoblju. To je posebno važno ako se ima u vidu da bi naredne godine trebala konačno biti riješena dilema u vezi s izgradnjom hotela u Kninu. Naime, pošto je akcija solidarnog sufinanciranja izgradnje hotela »Jugoslavija«, koja je pokrenuta nakon potresa, dala više nego skromne rezultate, postala je aktualna druga ideja, a vezana je za program INE, kojim se planira izgradnja desetak rekreativno-hoteljskih kompleksa, među kojima su neki i na području dalmatinske zagore, a bili bi u funkciji povezivanja turističkih centara s kontinentalnim zaledom.

Sto se sumiranja političke situacije tiče propuštena je jedinstvena prilika da se na saboru općine Knin, a koji je odgođen do daljnje, što znači i definitivno, dade konačna ocjena ovogodišnjih događaja i zauzmu jedinstveni zaključci, kako bi se, ako ništa drugo, ono dobila svojevrsna »legitimacija« Knina, kao odgovor na protekle i eventualne buduće spekulacije. Zašto je sabor komune odgođen i zbog čega se o tome raspravljalo u uskom krugu ljudi iza zatvorenih vrata predstavlja nedoumicu, koja neće još dugo biti riješena.

Inače, glavna tema u kninskog časopisa su »zimske pripreme«, odnosno zimnica, što na najbolji način govori o zainteresiranosti običnog radnog i neradnog naroda za predstojeće prijelome (po koji put?) kongrese na kojih nam svima, navodno, zavisi sudbina. Rezon je jasan — ako već sudbina nije izvjesna, barem želudac da bude podmire.

S. RADULOVIC

Drniška panorama

M. Ljubek među Drnišanim

Drniš je živio za prvu kajakašku i kanuističku regatu rijekom Krkom »Roski slap 89.«. Sakupljeno je pedesetak natjecatelja iz sedam klubova uz naše proslavljenje olimpijce Matiju Ljubeka, Milana Janjića i Ivana Sabijana. Tako se Krka konačno otvorila kajakašima i kanuistima u svoj svojoj ljepoti. Ova akcija još od proljeća vuku Ivan Burić i Tonči Vukušić, predsjednik i tajnik Narodne tehnike Drniš uz suradnju svojih kolega iz Šibenika i opću podršku Narodne tehnike Hrvatske i razumijevanje tajnika Danijela Belamarića. Prisustvovali smo prvim dogovorima i sve je krenulo još početkom proljeća. Kasnije su drniški entuzijasti uspjeli naći sponzore i izvršiti veoma opsežnu organizaciju uz suradnju Kajakaškog saveza Hrvatske.

Nedjelja 15. listopada će tako ući u anale drniškog sporta, pa i nastojanja u razvijanju sporta i turizma na Krki. Organizacija je bila izvanredno uspješna. Drnišanima su se za gostoprinstvo i organizaciju zahvaljavali rukovodioци i sportski.

Bilo je zadovoljstvo gledati kanue i kajake na Krki, vidjeti prvi put boje i obilježenu stazu. Publike (doduše u manjem broju) prvi je put promatrao natjecanje, zagledala sportaše i čamce. Nažalost, nismo vidjeli mnogobrojne rukovodioce, nastavnike tehničke kulture i sportske radnike. Ivan Burić bio je neumoran u govorima koji su bili poetični, duhoviti pa i pravi domaćinski. U stalnoj gužvi nije nam uspio dati izjavu, ali se podrazumijeva da je odusevljen na kon uloženog truda. Brinuo se za sve: jelo, piće, smještaj, organizaciju, medalje, izjave, poklone itd. Tražili smo izjave da vidimo kako sve to skupa doživljavaju ljudi koji su se mučili i sudjelovali u organizaciji turnira.

DANIJEL BELAMARIĆ, tajnik Narodne tehnike: Htjeli smo popularizirati ovaj dio Krke. Želimo organizirati kajakaški klub. Angažirat ćemo naše ljude, dati šablon i obućiti Drnišane za samogradnju kajaka, jer kupnja je preskupa.

FILIP CURKOVIĆ, tajnik Kajakaškog saveza Hrvatske: Mislim sve najbolje jer ovakvih uvjeta rijetko imamo u zemlji. Steća što se dio Mediteranskih igara nije održao. Prirodni uvjeti su idealni što ni umjetnik ne može zamisliti. Naša je namjera da se ovdje održavaju pripreme reprezentacije, a sljedeće godine ćemo staviti ovakva natjecanja u međunarodni kalendar. U kajaku kao sportu treba mnogo raditi, ali se ne može zaraditi.

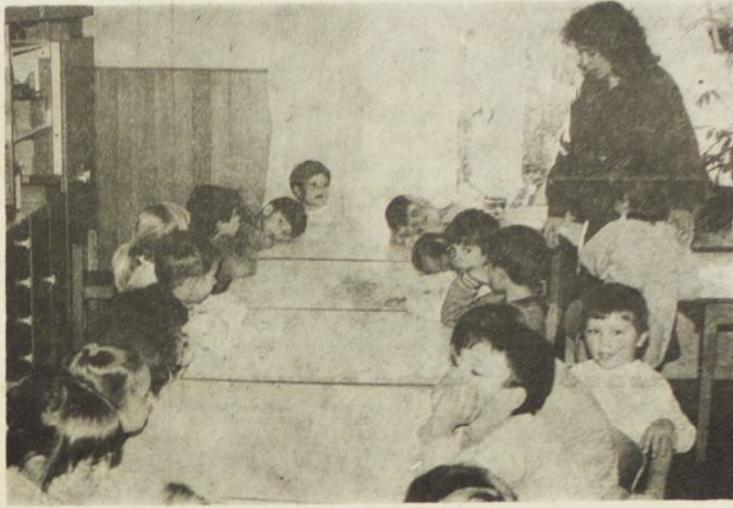
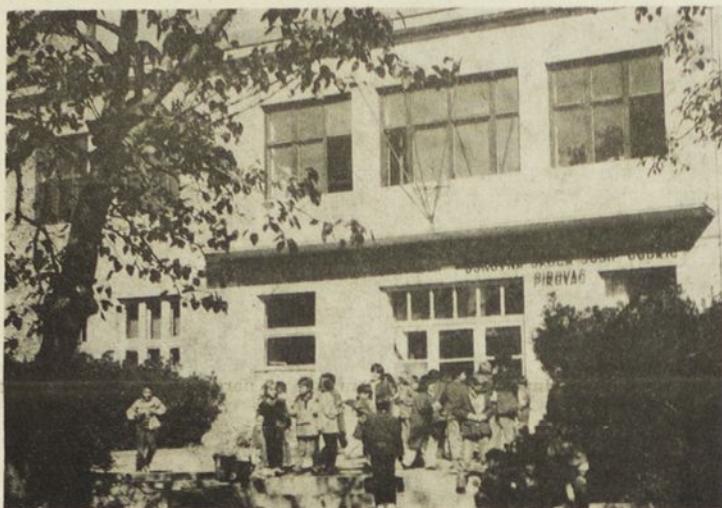
MATIJA LJUBEK, nosilac mnogobrojnih svjetskih i olimpijskih odličja: Dosta sam veslao od Zatona do Slapova Krke. Ovo je izvanredan ambijent u zimskom dijelu. Ovdje se mogu treninzi i pripreme produžiti, ali se na kontinentu ne može veslati.

Izvanredna je priroda i kanjon zaštićen od vjetrova. Veslanje odusevljava jer ne ma monotoni, svaki put se nešto novo vidi. Ne smiju se ponoviti greške Zatona, jer ovdje može biti i po stotinu kajakaša.

Regata je reklamna, to je dolazak kajaka na ove vode, pa i jugoslavenskih i svjetskih natjecatelja. Prirodni uvjeti su vrhunski i neprocjenjivi. Sve ostalo je na radu i dobroj organizaciji.

Komunikativni i skromni Matija Ljubek je nesumnjivo iz svjetskih iskustava dobro procijenio mogućnosti Krke. Drnišani žele ovakvu regatu pretvoriti u tradiciju. Podršku imaju iz Republike i drniške privrede. Ostaje samo rad i organizacija. Nadamo se da je izvanredan početak i garancija za to.

SLOBODAN GRUBAĆ

Pirovac

Dječji vrtić neće na ulici

Isključivo ultimativnim mogao se okarakterizirati nedavni zahtjev osnovne škole »Josip Cubrić« iz Pirovaca za iseljenjem dječjeg vrtića u kojemu je dvadeset i sedmero mališana, a čija se nevelika prostorija nalazi u školskoj zgradi i njen je sastavni dio. Takav se dojam, naime, mogao stići prošle nedjelje, iz napisa objavljenog u dnevnom tisku, pa niti komentari o tome u stilu »da pirovačka osnovna škola tjerja na ulicu buduće učenike«, nisu mogli drugače biti intonirani.

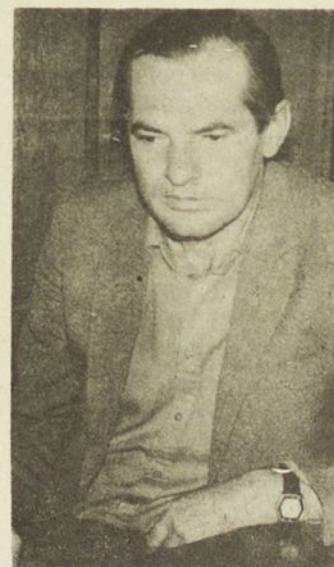
U potrazi za objašnjenjem (pa tako i istinom, za što se može u ovome slučaju reći da je po sredini!) obreli smo se u osnovnoj školi »Josip Cubrić« i porazgovarali s direktorom Mironom Tomasonom.

»Ono što je napisano u »Slobodnoj«, svaki je čitalac mogao protumačiti kao krajnje nehuman gest radnih ljudi ove osnovne škole. Ni je nam niti nakraj pameti bilo tek tako »istjerati« dječji vrtić iz naših prostorija. U krajnjoj liniji, i to su naša, pirovačka djeca, a dopis koji smo poslali Centru za predškolsko obrazovanje nije tako bio intoniran!«

Osnovna škola u Pirovcu, spada inače u nerentabilne institucije, a čitav je problem (ili »problem«?) nastao kada je prepukom Općinskog komiteta za odgoj i obrazovanje i SIZ-a osnovnog obrazovanja savjetovano rukovodstvu »Josipa Cubrića« da reorganizira nastavu od ove jeseni. I to na način, da svih osam odjeljenja sa stotinu učenika od kojih mnogi putuju i s podrucja nekadašnjih škola u Tišnjanskoj Dubravi, Putićanjima i Kašiću, prebaciti na jutarnju smjenu čime bi se preplovili i troškovi prevoza i grjanja.

Donedavna nastava u dvije smjene mogla se održati i u postojećih šest prostorija, ali je novi sistem

Raduje na kraju što od mogućeg spora nije ispašao spor, jer su prvenstveno sami Pirovčani reagirali razumno; raspisat će samodoprinos za naredne dvije-tri godine s kojim će preuređiti školu i sagraditi potreban broj prostorija, a vrtić će ostati gdje i jest. Prema tome sve će na kraju dobro ispasti, a očito se moglo i bez ove »polemike« da je bilo više razumijevanja i medusobnog dogovaranja

M. Tomas

zahtijevao još dvije. Ukinjanjem školske kuhinje i radnoga mjesto kuharice dobijen je novi prostor, a za osmo odjeljenje — trebalo je »iseliti« dječji vrtić, koji je, sve do reorganizacije prije petnaestak godina bio sastavni dio osnovne škole u Pirovcu. U vezi s korištenjem te prostorije, inače nekadašnjim na stavnicičkim stanom, rukovodstvo osnovne škole »Josip Cubrić« i Centar za predškolski odgoj sačinili su ugovor prema kojemu najam, i to besplatan, traje od ožujka 1984. pa sve do početka 1995. godine. Uz klužulu da se ugovor može prekinuti i ranije, sporazumom stranaka. Držeći se te odredbe, radnici osnovne škole u Pirovcu poslali su Centru za predškolski odgoj obavijest, koja se očito, može i drugačije shvatiti, pa tako i tumačiti.

Direktor Centra za predškolski odgoj, prof. Marko Pač, argumentirajući prethodnu tvrdnju, pokazao nam je fotokopiju te obavijesti, u kojoj se, nakon iznošenja razloga, od Centra za predškolski odgoj traži doslovce sljedeće: »Molimo vas da se pod hitno pobrinete o novom smještaju vrtića, jer smo namjestač za opremanje učionica već naručili.«

Srima

PLAN: NAUTIČKI CENTAR

Na području Srime ove godine zabilježen pad broja turista u odnosu na lani. Marko Cukrov, službenik turističkog biroa, kaže da je u Srimi ove godine boravilo 2269 stranih gostiju, što je, očito, manje od 2433 koliko ih je bilo prošle godine. Slično je i sa domaćim gostima — ove godine samo 194, a lani 348. Gosti su se mogli smjestiti u nekoj od 612 registriranih soba ili pak u nekom od 16 postojećih privatnih kampova čiji je maksimalni kapacitet 128 šatora.

Pad broja gostiju posljedica je ekonomskog situacije, pa ga ne možemo pripisati eventualnim manjkavostima u radu turističkih radnika ove MZ. Naprotiv, mještani Srime nastoje i po završetku sezone nastavljati s aktivnostima. Tako su nedavno izgradili mali spomen park i novo igralište za boćanje, naravno, iz vlastitih finansija.

Što se pak tiče problema, smatraju da im nedostaju ugostiteljske radnje, da ne zadovoljava kapacitet trgovine, kao ni stanje plaže koja je nedostatna jer je ljeti previše opterećena mještanima i gostima okolnih mesta (Vodice, Šibenik, Zagora).

D. FLIGLER-SRDAREV

Pač kaže da je bio vrlo iznenaden, jer je obavijest, došla bez ikakvog prethodnog razgovora ili pokušaja dogovora. »Usljedili su učestali pozivi roditelja djece vrtićkog uzrasta iz Pirovca« — govori Pač, »i svima je bilo jasno da se niti mi u Centru, a niti bilo tko drugi ne može tako, preko noći, snaci za nove prostorije pirovačkog vrtića. Uostalom, u ugovoru potpisanim 1984. stoji »da se najam može prekinuti i ranije SPORAZUMOM strana i Medutim, ovde nije bilo nikakvog sporazuma, pa kako onda protumačiti zahtjev iz obavijesti?«

Iz osnovne škole »Josip Cubrić«, mogli su, naravno, navesti i rok za iseljenje, pa ako i to »ne upali«, stvar predati i nadležnom sudu u Šibeniku. Nedostatak toga sigurno ublažuje kvalifikaciju »ultimativnosti«, ali ipak, napisano ostaje napisanim i riječi staju izgovorenima, ma što se mislio dok se pisalo ili govorilo. Raduje na kraju, što od mogućeg spora nije ispašao spor, jer su prvenstveno sami Pirovčani reagirali razumno; raspisat će samodoprinos za naredne dvije-tri godine s kojim će preuređiti školu i sagraditi potreban broj prostorija, a vrtić će ostati gdje i jest. Prema tome sve će na kraju dobro ispasti, a očito se moglo i bez ove »polemike« da je bilo više razumijevanja i medusobnog dogovaranja

B. PERISA
(Snimio: V. Polić)

Akcija »Minus deset posto«

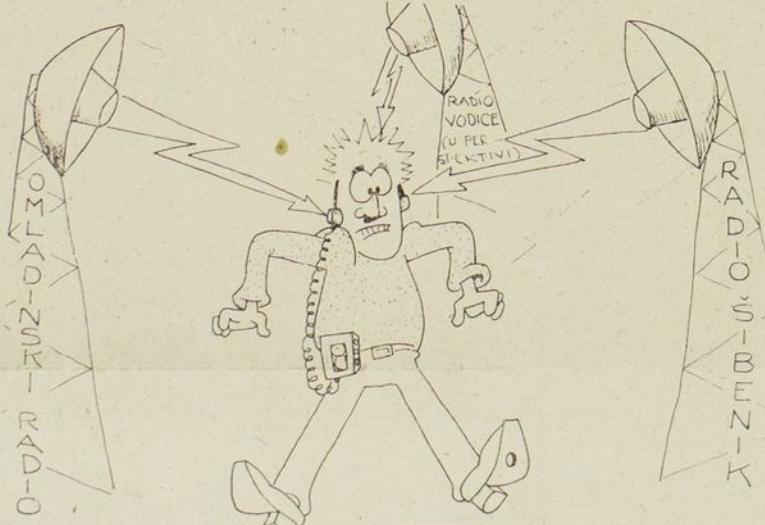
Mnogo prometnih prekršaja

U devet mjeseci ove godine dogodila se 1551 prometna nesreća što je za 5,5 posto više u odnosu na isto razdoblje prošle godine. Broj poginulih također je povećan i to za 5 posto dok su ozljede u prometnim nesrećama smanjene za 5 posto. Podaci o broju smrtno stradalih (čak za 12 posto više nego prošle godine) itekako su upozoravajući i uz ostalo, kako ištu u Stanici milicije iz oblasti cestovnog prometa, ukazuju na nedovoljno poštovanje prometnih propisa. Zabrinjavajuće je i stanje prometnica, kako u tehničkom, tako i u sigurnosnom pogledu, prije svega zbog njihovog nereditivog o-

državanja. Evidentirani su i nedostaci aktivnosti drugih činilaca i subjekata društvene samoustašte kao i nedovoljna koordinacija između nosilaca ove akcije »MINUS DESET POSTO«.

— Bez promjene odnosa prema prometu i sigurnosti velike rezultate od akcije prometa ne treba očekivati ni »MINUS DESET POSTO«, — istakao je Dragan Vlah, inspektor iz sigurnosti prometa. Nadam se da će nosioci ove akcije ubuduće pokrenuti aktivnosti bitnih subjekata koji mogu pridonijeti sigurnijem prometu.

S. CALETA

Mladi talenti u Domu boraca i omladine

U prostorijama Doma boraca i omladine šibenskim omladincima pruža se prilika da steknu prva iskustva na »daskama koje život znaće«. Naiime, od ponedjeljka, 23. listopada započinje s radom novoosnovani Omladinski dramski studio, kojim će biti obuhvaćeni učenici viših razreda osnovne škole i srednjoškolci. Voditelj studija je dugogodišnji glumac-amater u Centru za kulturu Pave Cala. Nikakva selekcija ne dolazi u obzir: svi koji su zainteresirani i žele se uključiti u ovaj »izlet u glumu« dobrodošli su — rekao nam je između ostalog voditelj studija, Pave Cala.

S. GRUBIĆ

Uz 25. listopada — Dan dobrovoljnih davalaca krvi

Krv je više od lijeka

25. listopada se u SRH obilježava kao Dan dobrovoljnih davalaca krvi. Mislim da ni u jednom kalendaru nije ni spomenut. Nije ni čudo što za njega znaju uglavnom samo dobrovoljni davaoci krvi. Šteta. Trebali bi znati barem oni koji su krv primili, a tih je znatno više negoli davalaca. Možda je i to jedan od razloga koji me je potaknuo na ovaj članak.

Na početku, želio bih nešto razjasniti. Kada se spominje krv, transfuzija, Medicinski centar, svatko će očekivati da je autor članka liječnik. No, autor nije liječnik, nego diplomirani inženjer strojarstva i to kod čitalaca može izazvati zabunu. Ili barem sumnju u kompetentnost. Zbog toga definirajmo čitavu aktivnost u dobrovoljnem davalanstvu krvi ovako:

Krv je lijek. Vrlo dragocjen lijek, kojemu nema zamjene. Kome taj lijek dati, kada i kako ga upotrijebiti odlučuje liječnik odredene specijalnosti, najčešće kirurške ili internističke;

Krv treba uzeti od davaoca, preparirati, pohraniti. Sve to, kao i odluka može li netko biti davalac, spada opet u domenu liječnika, transfuziologa;

Krv netko treba pokloniti. Netko treba doći u Službu za transfuziju i pružiti ruku. A to može svatko, bez obzira na vrstu i stupanj naobrazbe. Postoje dva uvjeta: zdravlje i dobra volja.

Očito, pripadam ovoj trećoj grupi i ako govorim o dobrovoljnem davalanstvu krvi, govorim u ime otprilike 800 — 1000 dobrovoljnih davalaca krvi, koliko ih ima u na-

šoj, općini, i samo s tog aspekta.

U realizaciji prvih dviju aktivnosti uopće ne postoji problem. Postoje ljudi koji profesionalno obavljaju svoju dužnost, stručno i savjesno.

Ali zato postoji jedan drugi problem. Veliki problem. Kirurg ne može dati bocu krvi umirućem pacijentu, ako te boce nema u hladnjaku u Službi transfuzije. A te boce krvi u hladnjaku nema, pa postavili su svi liječnici i farmaceuti ovoga svijeta na glavu, ako nema dobrovoljnog davaoca krvi.

A tokom godine, kroz službu za transfuziju krvi trebalo bi proći ni više ni manje

tražimo, molimo. Ali uviđek u istom krugu Služba transfuzije — Crveni križ — davaoci. Nikada da se uključi netko sa strane, bilo kao dobrovoljni davalac, bilo kao organizator ili animator.

Svi naši davaoci su već u toku ove godine dali krv 2 ili 3 puta, što znači da do konca godine više ne mogu. Svi naši klubovi su već ispunili svoje planove. Sto sada? Kako dalje?

Ništa lakše! Samo 3 posto (slovima: tri) stanovnika naše općine da jednom godišnje svrati u Službu transfuzije i pruži ruku, problema ne bi bilo!

nego 2400 boćica krvi. Ova brojka nije nečiji hir. To je čista računica. Toliko krvi treba! Najoptimističnije prognoze previđaju da će se prikupiti 1800 boćica krvi do kraja ove godine. A što s manjkom? Ima li uopće nekog tko o tome misli?

Iz ovih brojki proizlazi još nešto, vrlo važno: organizacija! Treba tih 2400 davalaca (odnosno 1800), okupiti, obavijestiti, na različite načine animirati i dovesti u Službu za transfuziju. I znate li tko to radi i čija je to brig-a? Jedan jedini profesionalac u Općinskoj organizaciji Crvenog križa Šibenik i onda sami dobrovoljni davaoci, organizirani u klubove! Jasno, na sasvim volonterskoj osnovi!

Ispada, dakle, da brigu o prikupljanju krvi vode oni, kojima to najmanje treba. A bilo bi logično da je to prvenstveno brigu onih kojima krv treba. Bilo kao lijek, bilo kao sredstvo za liječenje bolesnika.

Svi naši apeli ostaju bez odziva. Možda i zato jer se zna da su davaoci ljudi, koji su spremni i po noći i u nedjelju i bilo kada doći i pružiti ruku. Odazivali su se uvek kada je trebalo i (mislim) još nitko nije umro zbog toga što nije primio bocu krvi. Ali to ne znači, da ne sutra! I što onda?

Pretpostavimo da liječnik javi, da mu nedostaju zavoje ili bilo što bez čega se ne može, što bi se dogodilo? Tko bi skočio na noge? Sto bi poduzeo?

A stalno govorimo da krvi nema dovoljinu, dajemo apele preko sredstava javnog informiranja. Pisemo dopise a opet ništa! Sami apele šaljemo i sami na njih odgovaramo. Znamo jedan drugoga,

Sibencani, zar vam je to stvarno problem? Zar morate biti na samom dnu ljetvice po osnovi dobrovoljno date krvi u Hrvatskoj? Zbog čega općine Pula, Varazdin, Koprivnica, da dalje ne nabrajam, prikupe broj boca krvi koji odgovara broju od 7 do 10 posto populacije u općini? Jesu li ljudi tamo zdraviji, savjesniji, humaniji, jednom riječju, bolji negoli smo mi Sibencani?

Kvalitetu zdravstvene zaštite vrlo je teško povećati. Ne-ma opreme, novi prostori vrlo su skupi, a novca nema, svjesni smo. Ali ovaj element zdravstvene zaštite, ova boca krvi o kojoj je riječ ne bi smjela biti problem. Zanisite, 3 posto od ukupnog broja stanovništva općine da jednom godišnje dade krv, ponavljam, manjka krvi ne bi bilo. A jedini uvjet je: zdravije i dobra volja. Očito, ovo potonje nam fal! Ili sva-tko za sebe misli, da ne mora baš on činiti ona 3 posto.

Ovdje ima puno pitanja, a malo odgovora. Neka ovaj članak bude poticaj za razmišljanje o ovome problemu. Pasivnošću, guranjem glave u pijesak, problem se neće riješiti. Čitaocu, sjeti se, barem 25. listopada, da kada u hladnjaku Službe za transfuziju uzmanjka krvi, da to nije problem ni liječnika u Službi za transfuziju ni dobrovoljnog davaoca krvi koji je ove godine već tri puta dao krv, nego da je to upravo tvoj problem. Jer ti si jednako kao i ja, kao svih mi, potencijalni primalac. Ne zaboravi to!

Predsjednik Savjeta Kluba DDK
ZDENKO ZJACIC, dipl. ing.

SVAKIH 7 DANA

SUBOTA

S guštom sam slušao priču kako je Veljko Došen, upravnik Šibenskog okružnog zatvora poslje kraće pucnjave i dužeg trka uspio osobno uhvatiti odbijelog zatvorenenika, osudjenog na 15 godina života iz rešetaka.

Cestitam Veljku, uz veliku nadu da je trkom za Šakalom uvelike ubrzao kuru mršavljenja. Naime, kad bi Veljko (sa svojim kilogramima) stao pred televizor i kazao »Ja svako jutro pijem deit«, vjerojatno bi ga kolektiv »Radenske« tužio!

NEDJELJA

»Šibenka« je izgubila od NAP-a! Vjest se strelovitom brzinom proširila gradom, no dobar se dio građana nije uzbudio. Vjerojatno su mislili da je riječ o rezultatu radnika-sportaša »Šibenke« na Igrama trgovaca? Toliko je, naime, da jučer bio poznat protivnik šibenskih košarkaša!

PONEDJELJAK

Ne mogu vjerovati svojim očima! Citam tekst u »Politici-ekspres«, gdje se »objašnjava« kako se slovenska roba slabo prodaje u Beogradu »jer joj je krov po štu amandmana na ustav Slovenije!«

Mislim da svijet ne bi daleko stigao, kad bi se svi pošnali kao kupci u bratskoj Srbiji. Ili, od takvog stava sam potpuno »operiran«. Najčešće kupujem kajmak iz bratske Srbije, konjak iz bratskog Kosova, sok iz bratske Slovenije, a cipele iz — prijateljske Italije. Pa, makar se na mene ljudili dr. Andelko Runjić i Antun Milović!

UTORAK

Na suncem okupanom vodičkom autobusnom kolodvoru časkam sa Šimom Šodom, vodičkim nastavnikom tjelesnog odgoja, kojemu su, kako sam kaže, dojedila višegodišnja putovanja u Šibenik, radi predavanja u OS »Simo Matavulj«. U Vodice sam, pak, doputovao »flicom« Šibenske profesorice tjelesnog odgoja Vlaste Relja, koja mi se tužila kako joj nije lako već 6 godina svaki dan, radi predavanja, putovati u Vodice! A vjerujem da spomenuti (ne) primjer nepotrebnih putnih troškova i maltratiranja prsvjetnih radnika nije i jedini u šibenskoj općini!

SRIJEDA

Na Jadriji sam. Svagdje je lijepo. Uz more, na suncu ili u sjeni borova. Priroda je zaista darežljiva, ali ne i ljudi prema njoj. Sumske su staze gotovo zakrčene gomilama smješta.

Sto radi Društvo prijatelja Jadrije? To mi se pitanje nametnulo automatski, ali sam vrlo brzo konstatirao kako je znatno brojnije i aktivnije (neformalno) Društvo prijatelja Jadrije.

Joj, dečki da vas vidi pokojni Ante Frua!

CETVRTAK

Sto ne može Regionalni SIZ za ceste, tome, može Pirija! Sto ne mogu Betina i Murter zajedno, to može Pirija! Pirje je, naravno, o Dragi Piriji, direktoru »Školjica« iz Jezera, kolektiva, koji je »prisilno« ulazio 554.000 zapadnonjemačkih maraka u cestu od Tjesna prema Jezerima, jer Regionalni SIZ za ceste nije isplatio svoju (polovinu) obvezu. Pirija, izgleda, jedini vjeruje da će kvalitetna voda brzo stići na Murter, jer je ispod ceste probio i tunel za novi cjevovod!

A kad je Pirija takav, onda mu možemo oprostiti i to što previše voli novine i novinare!

VELIKI SITNICAR

KROZ ŠIBENIK

Dežurna ljekarna

CENTRALA, Ulica B. Kidriča
bb (do 27. X.)

Iz matičnog ureda

Rodenii

Dobili kćerku: Jakov i Nataša Periša, Darko i Blanka Cvitan, Mladen i Sanda Crljen, Stipe Petrina i Anita Vidović, Joso i Kata Popović, Srećko i Marijanka Buble, Roko i Jasminka Svirčić.

Dobili sina: Milan i Dijana Mujan, Zarko i Janja Antolos, Branimir i Svetlana Babić, Joško i Snežana Carev, Milorad i Dijana Huljev, Mate i Kristijana Ninić.

Vjenčani

Andelka Prazen i Deso Erceg, Antonija Jušić i Ivica Baljkas, Renata Juras i Milivoj Ćvrljak, Slavica Popov i Slobodan Grubišić, Liberija Bilušić i Ivo Lambaša, Mladen Begonja i Predrag Rora, Snježana Milković i Zoran Protega.

Umrli

Stanko Kalauz (91), Benedikt Jelović (82), Ivan Listeš (81), Krste Batinica (81), Ana Mrdeža (56), Josipa Zarković (85), Vice Bralić (75), Mijo Lovrić (58), Stevanija Urugalo (69), Jakov Roković (75), Joko Marin (83), Marija Ban (75), Mladen Grbelja (56), Vice Nanjara (87), Dane Pavić-Ivat (60), Sime Mrša (89), Marko Mikulandra (80), Ante Crljen (74), Luca Belak (82), Radmila Okićić (62).

Zašto cijene ustrajno galopiraju

Nema više preprega koje bi uspješno moglo odoljavati divljem galopu cijena u koje se tvrde stručnjaci, ugrađujući (očekivanu) inflacija i za tri mjeseca unaprijed.

Očekivanja da će zakon ponude i potražnje, kao i osnova tržišnog privredavanja, profunkcionirati sam od sebe i uspostaviti logički slijed stvari, za sada su iznevjerena. Za neka bolja vremena, očito da će trebiti vremena.

A dote, u očekivanju boljih dana i svega onoga što oni nose, zbijat će se ono što se (svakodnevno) zbliva — dogadat će se da pojedini gradskim monopolistima, komunalcima u prvom redu, jedan općinski komitet dade »zeleno« svjetlo i omogući prolaz predloženim (počesto enornim) novim cijenama, a da ga drugi zabrenja. Pa je tako Općinski komitet za privrednu skresao postotak poskupljenja vode sa predloženih 70 na 42 posto, što je najvjerojatnije, rezultiralo time da je direktor »Čempresa« velikodušno povukao već »ozelenjeli« prijedlog na Općinskom komitetu za komunalne poslove kojim se razina cijena pogrebnih usluga podiže za čitavih 190 posto, a sve iz straha da zbog nedovoljne opštine u krajnjem okruženosti.

I tako dok cijene ustrajno galopiraju, pred njih se tek mjestimично, ne samo na općinskom nivou, postavljaju različite branice i zapreke, pokratkad i čitave utvrde, ali čvrstina obrambenih elemenata biva posve relativna — ako se i pokažu efikasni u prvom udaru, pri drugom naletu zasigurno popušta.

Sva sreća što je trenutno raspodjela zimnice u prvom planu, koji čin je već uglađen u negativni poslovni saldo mnogih organizacija, pa u »Šibenku«, primjerice, već su planirali a kontu raspodjele zimnice za 2300 radnika višak rashoda nad prihodima u iznosu tisuću i pol (po svoj prilici i više) starih milijardi dinara — dok se ubrzano vuku pakiranja s krumpirima, kapulom i jabukama, učinak »galopa« se toliko ne osjeća, čuti se tek povremeno.

DALI KRV

Što kažu gradani?

DRVA SU, IPAK NAJJEFTINJA

Lijepo bi bilo prezimeti negdje u blagoj klimi kakvoga otoka u tropima, ali kako iz ove kože ne možemo nikud, ill bar ne može velika večna, ostaje razmišljanje o tome kako se grijati (i ugrijati!) i ove zime. Prošla su, u svakom slučaju, vremena kada, nam nije dovoljno bilo trošiti samo u automobilima i brodovima, već smo imali i uljne peći. Prošla su i vremena ogromnih termoakumulacijskih peci, jer okretaji brojila okreću sve veći novac, a niti se s plinom za grijanje više nitko ne može razbacivati. Ostaju drva kao najisplativije gorivo, iako će i svega ostalog biti sasvim dovoljno, kada već svi ne možemo živjeti »srednjim stanovima«, koje i ne treba grijati, jer se griju na one susjedne.

Zvonko Lacmanović, trgovac: — Grijat ću se na drva. Imam nešto vlastite šume, i to koristim kao polovicu o rjeva, a ostalo kupim. Već dugo godina grijemo se u obitelji jedino tako, s time da i kuham na tim pećima. Možda zvuči čudno, ali u mome slučaju grijanje na struju biće jeftinije, jer dosta vremena izgubim na dovođenje i sjeću drva.

Nenad Wolf, vozač: — Grijem se na drva, u kombinaciji s anodnom masom koju nabavljam iz TEF-a. To mi je najbolje rješenje. Struja je preskupa, plin također. Inace imam velik stan, pa ga jedi-

no mogu ugrijati na ovaj način.

Marko Palč, radnik: — Drva su po cijeni od oko 70 milijuna dinara, i tako ću se grijati. Nisam još ništa kupio, ali u izboru od skupoga plina i još skuplje struje, vec godinama odabirem drva.

Slavko Cvitan, umirovljenik: — Sve je skupo, i drva isto, ali su u odnosu na plin, a po dohotku struju, najjeftinija. Istina, sa strujom nema nikakvog posla, »slije je to gorivo«, ali tko će platiti? Tesko da mogu »odoliti« i oni s boljim plaćama i penzijama.

B. PERIŠA

(Snimio: V. Polić)

Svima onima
koji daju za
život drugog uz
25. LISTOPADA
Dan dobrotoljnih
davalaca
srdačne čestitke

Općinska organizacija
Crvenog križa Šibenik

U Izvršnom vijeću SO Šibenik otkriven krivotvoreni dokument DPO Skradina

PRONAĐEN KRIVOTVORITELJ

Prilikom nedavnog posjeta delegacije Mjesne zajednice Skradin Izvršnom vijeću šibenske općinske vlade, otkriven je krivotvoreni dokument društveno-političkih organizacija Skradina od 12. srpnja ove godine, koji je bez pečata poslan Izvršnom vijeću, točnije njegovu predsjedniku Vinku Jurkoviću. Lažni dokument sadrži problematiku nacrta Prostornog plana Nacionalnog parka »Krka«, a odnosi se na već poznati problem razvoja nautičkog turizma u Skradinu. Nosilac nautičkog turizma u Skradinu »Adriatic club Yugoslavia« po drugi put pokušava nametnuti svoje razvojne programe krivotvorenim dokumentima, čiji je rukovodilac marin u Skradinu Darko Petrović. Tadašnji nestatutarno izabrani predsjednik Mjesne konferencije SSRNH Skradina ovog je puta jedini krivo

tvoritelj, jer je osim što je izradio lažni dokument u ime društveno-političkih organizacija Skradina i krivotvorio potpise predsjednika Savjeta Mjesne zajednice Skradin, sekretara osnovne organizacije SK Skradina te predsjednika skradinske omladinske organizacije, a to je ustanovljeno istoga dana kada je dokument otkriven u Izvršnom vijeću Skupštine općine Šibenik.

Zanimljivo je da krivotvoritelj u pismu negira izradivača Prostornog plana Nacionalnog parka »Krka«, Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, ističući da problematiku Skradina, vezanu uz uređenje prostora, bolje poznaju lažno potpisani nege stručnjaci koji neistinito tvrde da nautičari ekološki ugrozavaju prostor u Nacionalnom parku »Krka«. Međutim, Skupština Mjesne zajednice Skradin čvrsto stojiiza

Nosilac nautičkog turizma u Skradinu Adriatic club Yugoslavia po drugi put pokušava nametnuti svoje razvojne programe krivotvorenjem dokumenata

donešenih zaključaka koji su ujedno primjedbe na Prostorni plan Nacionalnog parka »Krka«.

Valja napomenuti da su sve društveno-političke organizacije Skradina u vezi s krivotvorenim dokumentom zauzele jedinstveni stav, kojim osudju postupak rukovodilaca skradinske marine za krivotvorjenje dokumenta što je upućen Izvršnom vijeću Skupštine općine Šibenik s naznakom da se predmet preda nadležnom Općinskom SUP-u u Šibeniku.

Skupština Mjesne zajednice lažni je dokument i mišljenje društveno-političkih organizacija Skradina po-

slala Izvršnom vijeću Sabora SR Hrvatske, Zavodu za urbanizam, Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, Republičkom komitetu za građevinarstvo, stambene i komunalne poslove i zaštitu čovjekove okoline, Skupštini općine Šibenik, Općinskom komitetu za komunalne poslove te Općinskoj konferenciji SSRNH Šibenik.

To je važno stoga što će 26. listopada Sabor Hrvatske napokon usvojiti Prostorni plan Nacionalnog parka »Krka«.

I. SUŠIĆ

REFLEKTOR

POTRNJU DO NAGRADA

Nešto je »trulo« u pravilima općinske »igre za nagrade«, da je stoga u ovogodišnjem »procesu nagradavanja« najbolje što se dogodilo — odluka rukovodstva Socijalističkog saveza i Sindikata da se izmijene pravila o dodjeli nagrada i drugih priznanja

Kad Boris Marinov u povodu rasprave o kandidatima za ovogodišnje općinske laureate, dakle potencijalne dobitnike »Nagrade grada« i »Plakete Šibenika«, kaže kako je u cijelom ovom poslu najveći problem dolazak na listu i objavljuvanje njezina sadržaja u javnosti, onda on nesumnjivo podrazumijeva neugodne posljedice po onoga sa spomenute liste koji u finalu ostane »kratkih rukava«. Tipična malogradanska logika, naime, uvažava samo pobjednike, a svi oni koji su imali čast i priznanje da budu kandidirani, samim time što nisu izabrani, smatraju se poraženima. Ovakva razmišljanja prate rad Komisije za nagrade i druga priznanja otako ona postoji, pa je svojedobno radi traumatskog djelovanja na psihološki sklop kandidiranih, a u konačnosti ipak nenagradieni, ova Komisija zauzela stav da se sve do konačnog izbora imena kandidata za nagrade ne objavljuju.

Šibenik je, ipak, skromna, provincijalna sredina u kojoj ulica zna više od partijskih i drugih političkih »povjerenika«, pa sve ono o čemu forum govori, učili »spikeri« učas razglaše. Najgorje je pri tome što u uličnim govornjima i omaložavanjima nagrada i nagrađenih počesto ima valjanih argumenata, pa se to po sebi vrijedno općinsko priznanje iz godine u godinu sve drastičnije devalvira. Nadalje, zbog dojučerašnjih (a bogne još posve neodumrljih) dogmatskih shvaćanja po kojima se i nesumnjivom životnom djelu gledalo u »političku podobnost«, mnogim Šibenčanima zaslužnim za razvoj ovog grada i njegovu širi afirmaciju trebalo je više od desetljeća da ostvare pravo i na nagradu vlastita »zavičaj«, pošto su ih svi drugi već nagradili. Istdobro dok su zaslužni strpljivo čekali u redu za priznanje, drugi su nagradivani za svoj politički pedigree, upornost i brojnost prijateljski raspoloženih predlagачa. No, tko će komu ako neće svoj svomu.

Očito, nešto je ipak »trulo« u pravilima ove općinske »igre za nagrade«, pa je stoga u ovogodišnjem »procesu nagradavanja« najbolje što se uopće dogodilo odluka dvaju foruma — predsjedništva OK SSRN i Predsjedništva OSV da hitno pokrenu inicijativu za izmjenu Pravila o dodjeli nagrada i drugih priznanja. Prije svega valjalo bi konačno odgovoriti na elementarna pitanja, koja kao da do sada nisu bila osobito važna — za što se nagrada dodjeljuje, je li posrijedi životno djelo, izuzetno ostvarenje u jednom kraćem razdoblju, ili, pak, priznanje za korektno obavljanje profesionalnih zadataka. I konačno, čini se da je već svi ma jasno da su domaći potencijali svakogodišnjim nagradavanjem dobrano iscrpljeni, pa uskoro u ovoj općini neće biti više nijednog (uspješnijeg) direktora ili kolektiva bez »Nagrade grada«, što će reći da bi, cijeneći sve naše stvaralačke snage i čuda što ih iz dana u dan proizvode domaći autori, trebali inauguirati periodično, povremeno nagradivanje. Glasam da to činimo samo onda kada doista imamo prave, ni za koga sporne kandidate.

D. BLAZEVIC

Šibenski prijedlog

VRATITI UGLED PRIZNANJIMA

Hoće li se već iduće godine najviša priznanja općine Šibenik dodjeljivati bez ocjene Općinske konferencije SSRNH i Općinskog sindikalnog vijeća o političkoj podobnosti predloženih kandidata?

Najviša priznanja općine Šibenik zaslužnim pojedinциma i kolektivima, Nagrada i Plaketa grada, koja se dodjeljuje u povodu Dana oslobodenja Šibenika, vjerojatno će se već iduće godine dodjeljivati prema drukčijim principima. Naime, kada je Komisija za nagrade i priznanja općine Šibenik objavila popis predloženih kandidata za nagradu i plaketu, ozjjele su već prošle godine počete rasprave o obvezredivanju tih priznanja i devalvacije kriterija prilikom dodjeljivanja. Smatra se da ta priznanja nisu uvijek dodjeljivana dokraja principijelno, pa je stvoren velik raskorak između stvarnih zasluga pojedinih dobitnika, a to je ujedno bio glavni povod za prošlogodišnju žučnu raspravu i usvajanje prijedloga da se hitno pristupi izmjeni Pravila o dodjeli Nagrada i Plakete grada Šibenika.

Prema danim prijedlozima, kriterije valja maksimalno poštiti, kako bi priznanja zaista dobili oni koji ih zaslužuju, a zanimljiv je i prijedlog da ubuduće predsjedništvo Općinske konferencije Socijalističkog saveza i Vijeća saveza sindikata ne daju političku ocjenu podobnosti predloženih kandidata, što je bila dosadnja praks.

Takav prijedlog plod je sve evidentnijih društvenih promjena i demokratizacije političkih odnosa, pa zaslužuje punu pažnju i podršku.

Rasprava o načinu i kriterijima dodjeljivanja nagrada i priznanja grada Šibenika ne umanjuje zaslugu i važnost ovogodišnjih kandidata za ta općinska priznanja. Prema popisu koji je predočila komisija, a koju su, čini se posljednji put, u smislu davanja političke ocjene razmotrila predsjedništva Socijalističkog saveza i Sindikata, za Nagradu grada Šibenika kandidati su: Sime Stipanićev, Edi Dobrić, Vitorim Juraga, Anka Iljadica i Ivo Livaković, te »Jadranska banka« Šibenik i Osnovna škola »Maršal Tito«, a za Plaketu Šibenika kandidati su: Stevan Popović i Tomislav Relja.

S. FERIĆ

Nogomet

„LIRIA“ NI(JE) NEPOBJEDIVA

Nogometaši »Sibenika« i prije samog susreta prošle nedjelje u Trebinju, znali su da ih čeka »vraški težak« zadatak. No, na kraju se ipak ispostavilo da od »crvenih« ne

nih mogućnosti, dovede »u rede.«

Bit će tu mnogo posla i za upravu šibenskog drugoligaša, koja je, tek se sada ispostavilo, prije sezone gradila

mjeru Calić, Mitev, Dzelalija i Nikolić ipak su igrači koji tek s mnogo truda mogu nadoknadići prilično slabu nogometno znanje, a njihovo uspoređenje s »lani standard-

še priučenih igrača, koji na kraju ipak moraju znati da im ni uloga »vodonoša« ne smije biti »ispod časti«. Tek se u Trebinju dalo vidjeti, koliko i na djelu znači izostanak kapetana Nikice Cukrova, koji i pored svojih trideset i nešto godina, znaigrati pametnije od većine prvotimaca u ovom trenutku u sastavu »Sibenika«. Godinić i pored svog osobnog mišljenja da je potrebniji srednjem redu, svojim iskustvom više znači na mjestu centarhalfa. Upravo njegovim povratkom u zadnju liniju, »crveni« su se prilično konsolidirali, no ruku na srce, još uvijek daleko je to od prave forme i igre.

Već sutra, na stadionu kraj »Bistrice« u Prizrenu, s početkom u 14 sati i 30 minuta, Šibenčani polažu još jedan ispit protiv domaćina »Lirie«. Iako u sastavu neće biti kažnjeni Pauka, Calića i Dželalije, te ozlijedenog Godinića, nakon odradene pauze, majci prvotimca ponovno će ponijeti Nikica Cukrova, Mitev i Maretić.

— Teško će biti bez standarnih prvotimaca. »Liria« je izuzetno neugodan protivnik, kojem je pobjeda imperativ. No, i pored postojećih problema, ja sam optimist — već nam pouzdani »veznjak« Mile Petković.

Z. KABOK

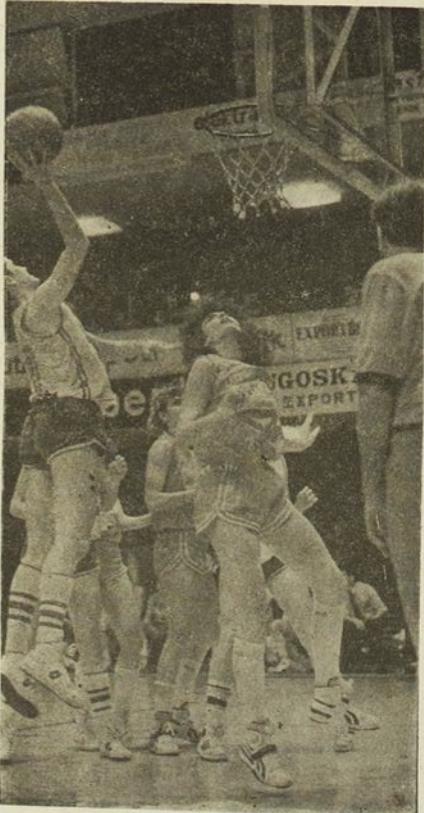
ostade ni »C«, tog prohladnog nedjeljnog popodneva na »Policama«. Treneru Vrankoviću predstoji zaista težak zadatak da prilično raštimanu momčad, objektivno ipak skrom-

neosnovane ambicije o jakom, moćnom i velikom »Sibeniku«, očito vjerujući da se i s ovako »okrnjenim« sastavom može »istjerati« dobar rezultat. No, neka nam ne za-

nim Jurinom, Catićem, Bilićem ili Memićem, bilo bi doista paradoksalno.

Zapravo, u četi Mladena Vrankovića, malo je ove sezone suptilnih znalaca, a sve vi-

KK »ELEMES«

NEKA „ZVEZDA“ STREPI

Pravu, istinsku radost pružile su košarkašice »Elemesa«, svojim navijačima u subotnjem okrušaju protiv gostiju iz Tuzle. Trener »Jedinstva AIDE«, Slobodan Lukić, na kraju je ipak sportski stisnuo ruku svom kolegi Petru Bezelju.

Treba kazati da je Bezelju za relativno kratko vrijeme (na kormilu je od lipnja 1989.) poslo za rukom da svojim učenicama povrati izgubljeni pobjedički mentalitet te agresivnost i racionalnost. Posebice su dobro igrale Zana Lelas i Kornelija Kvesić, koje su usprkos ozljedama dale sve od sebe. No, svakako najradosniji je ipak bio trener Šibenčanki, Petar Bezelj, koji je nakon susreta izjavio:

— Pobjedili smo renomirane gošće ponajprije pametnjicom igrom, zatim krajnjom agresivnošću i racionalnošću u svim fazama. Ovo je pravi, novi

»Eemes«. No, ne bi se valjalo uspavati, jer ovo je samo polovica posla. Drugi dio je ostavljen za večerašnji susret u beogradskom »Pioniru«, protiv tradicionalno neugodne »C. zvezde«.

»Crveno-bijele« se pribajavaju gošći iz Sibenika, no ipak samouvjerenje su kada je pobjednik u pitanju.

— Ništa nas ne može sprječiti da sviđamo »Eemes«. Realno gledano, mi smo bolji u ovom trenutku, rekla mi Andelija Arbutina, kapetan »crveno-bijelih«.

S druge strane, Šibenke u večerasnji susret, ulaze i pomalo rasterećene. O tome, Bezelj kaže:

— U prilici smo da domaćin razmišlja o nama i to je zaista velika prednost. Mi jednostavno u Beogradu nemamo što izgubiti.

Z.K.

SPORTSKI MOZAIK

POBJEDA »ELEMESA«

U prijateljskoj košarkaškoj utakmici kadetki Šibenskog »Elemesa« pobjedile su svoje vršnjakinje iz Rijeke 55:50. Susret je odigran kao predigra utakmici trećeg kola prve Savezne košarkaške lige između Elemenisa i Jedinstva-Aide.

STARTAJU ODBOJKASI

Na startu prvenstva Hrvatske odbojkaske lige — skupine jug odbojkasi Šibenika 22. listopada startuju protiv »Gorana« iz Bibinj. Odbojkasice Šibenika poražene su u susretu sa splitskim »Brđima« rezultatom 3:0.

Rade Trayica

**Vodički
raštimani
orkestar**

Nitko nije vjerovao u čudo, a ono se ipak dogodilo. U sjevernoj skupini DNL nogometaši »Vodica«, čvrsto su ugrabili ligaški »fenjer«. No, to je novost, samo za one koji nisu upoznati sa problemima u najvećem sportskom kolektivu zapadnog dijela šibenske općine. Još prije prvenstva, Ivan Bralić, tajnik kluba je izražavao skepsu u čak i eventualni plasman ka »zlatnoj sredini«, no toliki »krah« nitko nije očekivao. Četa Stipe Arambašića djeluje kao »razbijena vojska« u kojoj nema ni ideje, ni concepcije, a još manje — vode!

I doista, osim zalaganja, htijenja, sve ostalo je nulla. Možda u vodičkoj četi i postoji pokoj znacac, no ostatak je ipak skupina (ispod) proječnih »sloptača«. Treneru Arambašiću predstoji mnogo truda da »raštimani orkestar« ponovno dovede u red. A tako je lijepo krenulo za vladavine Damira Marencija! Steta! Očito da je »previše bilo kraljko da bi bilo i slatko«.

Od mnogo, već na prvi pogled, uočljivih problema, vodički nogometni kolektiv muči »djelomična anarhija«. Jer, s klupe za rezervne igrače, za vrijeme susreta, redovito više od trenera čuje se glas predsjednika kluba!

Neće predsjednikov, makar i dobromanjerni savjeti mnogo pomoći momčadi u kojoj se ne zna »gdje puše«. A ruku na srce, čini nam se da u »Vodicama« baš takvi stručnjaci i ne prolaze. Primjera ima beskonačno mnogo: Dinko Višić, Marinić, Petar Stojić, Damir Marenci, ponovno Dinko Višić te sada Stipe Arambašić. Svi su doživjeli istu sudbinu, dakako osim novog potonjeg, sudbinu »gubitnika«, poraženog i omraženog. A sve zbog osnovnih trenerских načela, »red, rad i disciplina«. Možda je i kod pojedinaca bilo pomalo i »nedorečenosti«, možda su i mogli uspjeti da je bilo kudikamo više »nerava«. Ovako Vodičani mogu uspjeti ove sezone, ali samo okrenu li list. U protivnom ...

Z.K.

IZMEĐU JUČER I SUTRA

PRIVATIZACIJA 'SOLARISA'

JEDAN je ugledni sportski radnik sa željom da ostane anoniman (op. p. želju mu ispunjavamo, ali čemo otkriti njegovo ime, ako to bude potrebno u borbi za istinu) kazao kako nije daleko od zaključka o privatizaciji »Šibenke — Solarisa«. Nije, pritom, mislio samo na »slučaj Nakić«, već je spomnuo još neke (ne)primjere, koji, ako su vjerodstojni, ne služe na čast dijelu klupske vodstva.

Mene, kao vašeg kroničara nikad nisu zanimali ni automobili, ni »kaficë« klubova, i sportaša, a još manje kako se oni kupuju ili iznajmljuju, ali mi se neprihvatljivom čini neprirkivena teza dijela »Solarisova« vodstva, koja se u izboru (novog) trenera svodi na: svatko samo ne Mile Nakić!

Nekad je »Solarisovo« vodstvo bilo jednodošno u takvom stavu. Danas, pak, je jasno da Vitor Juraga, Bojan Kravica i Branimir Terzanović ne dijele mišljenje Zvonimira Zaninovića i Edija Baice, upornim u zatvaranju klupskih vrata najuglednijem šibenskom vaterpolskom stručnjaku. Ako Baica i Zaninović to tumače Nakićevim lošim stručnim radom u doba, kada su oni bili prvotimci, onda bih se i ja mogao složiti s nekim kritičkim primjedbama. Ali, sve to se zbivalo 1974. godine ili prije 15 godina. A Nakić se u međuvremenu dokazao i iskazao. Ako su, pak, u pitanju neke »druge stvari«, onda spomenuti tandem nema pravo na nadmetanje svog stava onom dijelu uprave, kojim se, zbog manjka stručnosti ili nepoznavanja vaterpolских prilika, mora opredjeliti na slijepo.

Svi smo pročitali kako su ruku pomirenja pružili Jurica Jerković i Ivan Buljan. Kako dolikuje civiliziranim ljudima i zaljubljenicima u bijeli dres. Ako Baica i Zaninović zaista vole »Solaris«, onda to isto mo-

raju učiniti. Neovisno o tome hoće li Nakić sutra biti trener »Solarisa«.

Inače, u novonastaloj situaciji dižem obje ruke za novo »ustoličenje« Grge Renje!

* * *

MAЛО je vajde bilo od nedavne konferencije »Šibenke«. Ili, malo tko od preostalih pet članova Predsjedništva, koji su se složili o kolektivnom rukovođenju klubom do izbora novog vodstva, svraća u lijepo uređene prostorije kraj dvorane »Ivo Lola Ribar«. Nisu li u takvoj situaciji izlišne sve kritike u stilu »kako klupska kancelarija zloupotrebljava svoj položaj, vođenjem klupske politike«.

Međutim, ni takav, pretjeran nemar klupskih volontera ne može ni najmanjim dijelom opravdati poraz košarkaša »Šibenke« u Novom Sadu. Osnovne obvezе prema igračima klub, unatoč silnim teškoćama, redovito ispunjava. Na loša primanja ne mogu se potužiti ni njihovi treneri i savjetnici, čije su »plaće« i honorari precizirani deviznim okvirima, pa ih devalvacija ni ma-lo ne ugrožava.

U čemu je onda problem? Problem je u tome, što sport ne trpi ljude, koji se umjesto na travnjaku i na parketu, dokazuju u diskusijama u »kaficu« ili kavani. Ne trpi ni nedovoljne hrabre ljude u realizaciji velikih, značajnih projekata. A u »muškom« se dijelu Baldekinu ovog trenutka sakupilo isuviše nedovoljno smjelih, i nedokazanih osoba. Spremnih da se za vlastite slabosti »vade« na drugima. Zato me i raduje izjava kapetana Ivice Žurića: — Zašto se »vaditi« na klupske probleme, nedostatak predsjednika. Zaigrajmo nas deset za »golu« hraraninu, dokažimo na parketu, a ne u čakulama da vrijedimo!

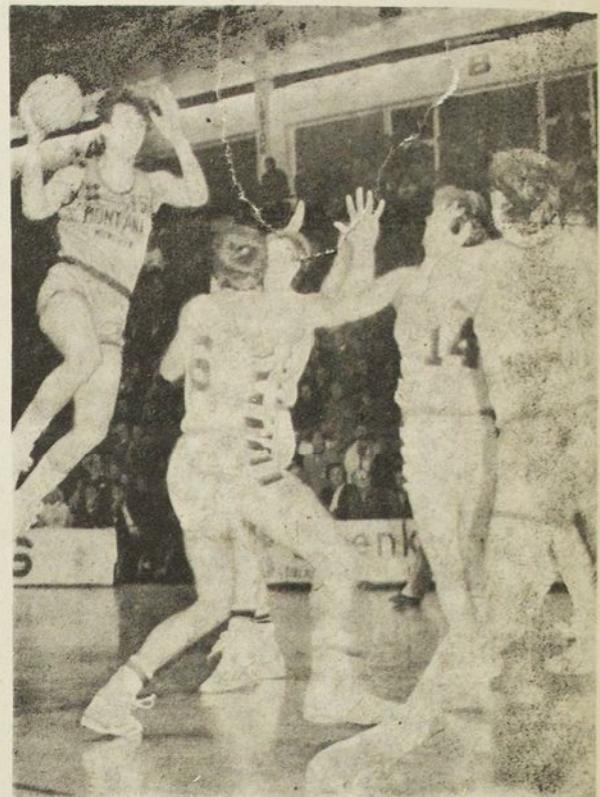
IVO MIKULIĆIN

POBJEDA »GALEB«-TLM-a

Na startu prvenstva južne skupine Hrvatske košarkaške lige jedino su košarkaši šibenskog »Galeb« — TLM-a postigli pobjedu u gostima protiv košarkaša drniškog DOSKA rezultatom 102:101. Novljija u ligi tribunjaka »Gajeta« poražena je na parketu sportske dvorane »Ivo Lola Rabara« u Šibeniku od košarkaša »Brodmosora«, dok je »Osvit-Poliplast« poražen u Dubrovniku od »Pomeraca« rezultatom 97:60. U sljedećem kolu »Osvit-Poliplast« dočekuje »Amforu«, a »Galeb« — TLM dočekuje »Gajetu«.

PRIJAVE DO 25. LISTOPADA

Prijave za odigravanje Kupa malog nogometnog saveza Šibenik 89 primaju se do 25. listopada u prostorijama Nogometnog saveza Šibenik na stadionu »Rade Končar« i u prostorijama urarske radnje Marka Kovača. Pravo nastupa imaju sve momčadi koje sudjeluju u prvenstvu prve i druge lige malog nogometnog. Pobjednik Kupa stjeće pravo sudjelovanja na prvenstvu pobjednika Kupa Dalmacije. R. T.

KK »Šibenka«

Slavonci kratkih rukava

Košarkaši »Šibenke« večeras, s početkom u 19.30 sati, u sportskoj dvorani na Baldekinu ugošćuju neugodnu momčad »Slavonke Osijek«. Bit će ta utakmica dobra prilika Šibenčanima da se iskupe za (da li iznenadni) poraz protekle nedjelje u Novom Sadu.

— Bit će teško, vidjelo se i u Novom Sadu da je ova liga veoma izjednačena. Po mojim predviđanjima, a njih, dakako, praksa može demantirati, prvo se mjesto na kraju natjecateljske utrke može »dohvatiti« i čak sa šest poraza. Što se tiče večerašnjeg susreta logično je očekivati da pitanje tko će biti pobjednik ne bi trebalo uopće biti na dnevnom redu. Mi ta dva boda naprosto moramo osvojiti, pa se nadam da će nam i naša vjerna publiku u tome podstića pomoći — veli Nenad Amanović, trener »Šibenke«.

Valja na kraju kazati da će se nakon dugo vremena u sastavu Šibenčana pojaviti Ivica Žurić. Od njega se očekuje da, shodno svojim objektivnim igračkim mogućnostima, dade velik obol u pobjedi. Z. K.

Šibenske veslačke staze

„Krkaši“ ponovno šampioni u osmercu

»Krka« nije postigla pobjedu sve do 1966. godine i činilo se da je zamro svaki život kluba. To je, međutim, bio samo prividan dojam. Mladi veslači su sistematski radili i povremeno nastupali na raznim natjecanjima i tako su postepeno stjecali potrebnu fizičku spremu i regatno iskustvo. Naš klub je posljednji put bio prvak države u osmercu 1948. godine. Mnogi prijatelji sporta, posebno veslanja, izražavali su mišljenje da »Krka« nije više u stanju da se ozbiljnije protrostavi ostalim klubovima u toj atraktivnoj veslačkoj disciplini. Takva mišljenja imala su negativnog utjecaja i na cijelokupni život kluba. Međutim, »Krka« je i tada pokazala svoju vitalnost i sposobnost da nastavi slavnim putem.

Odgojena je jedna mlada generacija veslača, koja je sposobna i za najveće podvige. Ta generacija posjeduje sve kvalitete da nastavi blistavu tradiciju »Krke«. Poslije vremenskog razdoblja od dvadeset i tri godine »Krka« konačno postaje ponovno prvak Jugoslavije u os-

mercu, disciplini koja najbolje održava snagu svakog veslačkog kluba. Na šampionatu države u Beogradu 1972. godine taj dugi očekivanu uspjeh postigli su mladi mehaničari, bravari, elektročari, vodoinstalateri: Ivo Despot, Zdravko Gracin, Mladen Ninić, Zdravko Huljev, Janko Grbelja, Stevo Macura, Dragan Cvitan, Nikica Bujas i kormilar Jadranko Radović.

Trijumf šibenskih veslača iskreno je obradovalo sve prijatelje »Krke« i veslačkog sporta. Njihov uspjeh je ponovno probudio kod omladine zanimanje za veslanje, vratio je optimizam u pogledu »krkaških« mogućnosti i sposobnosti u tom sportu i na kraju otvorio nove perspektive.

Za one koji od početka prate razvoj i uspon »Krke« vjerojatno sve dosad spomenuto izgleda nekako normalno i logično. Mora se priznati, međutim, da to nije bio nimalo jednostavan i lagn put. Za blistave uspjehe na tom dogomu putu nije bilo dovoljno samo znanje i vještina, trebalo je imati hrabro srce, moralno se do kra-

ja vjerovati u sebe, a nadasve je trebalo željeti pobjedu.

Svi šibenski veslači, valja to naznačiti odgojeni su u domicilnom klubu, što je još više razvilo njihovu volju i odlučnost da se bore za prestiž kluba i svoga grada. »Krka« je u svojoj prošlosti uspjela da stvari veslače velikih moralnih i fizičkih kvaliteta, kojima nije bio težak nikakav napor kada se radio o slavi »Krke« i Šibenika. Bili su sposobni da u jednom danu nastupe u nekoliko čamaca i da u svima izbore pob jede. Takvi veslači i prije rata bili su Frane Sunara, Slavko Roša, Ante Jerinić, Linardo Bujas, Dane Blažević, Spiro Grubišić, Vice Jurisić, Stipe Krnčević, Rade Sunara, Ciro Ban, Danilo Denić, Ivo Bego, Duje Marićić, Fran Friganović i drugi. I poslije rata bilo je takvih veslača: Vice Klarić, Dane Krnčević, Sime Pušić, Sime Bujas, Ivo Despot, Janko Grbelja, Stevo Macura, Zdravko Gracin i još neki.

N. BEGO

MALI OGLASNIK — MALI OGLASNIK — MALI**TELEFON: 25-822**

PRODAJEM mjenjač »Zastave 750« u ispravnom stanju. Javiti se na telefon 29-887. (852)

IZNAJMLJUJEM sobu za sa-mca. Javiti se na adresu: Ivo Aras, Mandalinskih žrtava 72. (853)

PRODAJEM samohodnu pilu »Bansek«, novu sa dizel motorm »Lombardini«. Informacije na telefon 29-220 od 8 do 12 sati. (854)

IZNAJMLJUJEM poslovni prostor površine 80 četvornih metara u Ulici Rade Končara. Sve informacije možete dobiti na telefon 28-776 svakim danom od 14 do 21 sat. (855)

STROJARSTVO — podučavanje predmeta i pomoć pri izradi programa učenicima srednje škole, te strojne konstrukcije privatnicima nudi diplomirani inženjer strojarstva konstruktur. Javiti se na telefon 34-422 (lokal 189) od 7 do 15 sati ili na adresu: D. Dakovića 43, (kod auto-servisa). (856)

ZAPOSLENA djevojka — službenica, traži stan ili sličan smještaj. Obratiti se isključivo popodne iz 14 sati na telefon 70-008. (857)

HITNO prodajem »FORD TAUNUS 12 M 130 D«, godina proizvodnje 1967. sa pređenih 120.000 kilometara, u voznom stanju. Informacije na telefon 27-904 od 7 do 10 i od 18 do 19 sati. (858)

PRODAJEM mladi vinograd, 2000 četvornih metara, povoljan za stambenu izgradnju. Voda, struja i put u blizini. Informacije na telefon 34-248. (859)

PULA — SIBENIK: mijenjam dvosoban stan, 55 četvornih metara u Puli za odgovarajući u Šibeniku. Ponude na telefon (052) 31-698. (860)

BRACNI par bez djece (vojno lice) traži jednosoban ili jednočlanak namješten stan. Ponude na telefon (058) 555-790 od 14 do 17 sati. (861)

POVOLJNO prodajem ostakljena vrata dimenzije 2,40x3,00 i dva prozora sa grilljama 1,20x1,60. Javiti se na telefon 35-556. (862)

PRODAJE se petrosobna kuća s pomoćnim prostorijama, terasom i krovom pogodnom za poslovni prostor u centru Zatona. Informacije na telefon 29-331 od 17 do 20 sati. (863)

HITNO i povoljno prodajem »GOLF JGL«, prešao 60.000 kilometara. Također prodajem motocikl novi »ATX 50«, 35 posto od nove cijene. Javiti se na telefon 26-285. (864)

PRODAJEM harmoniku marke »Welt meister«, 120 basova. Boja crna. Cijena povoljna. Informacije na telefon 32-089. (865)

MIJENJAM stan u Mandolini, 54 četvorna metra za odgovarajući u drugom predjelu grada. Informacije na telefon 32-252 svakim danom od 14 do 17 sati. (866)

PRODAJE se brod tipa »PASA«, 4,60 metara sa »Tomas« motorom 4 KS. Informacije na telefon 22-358 od 14 do 20 sati. (867)

»JUGO« u dijelovima ili čitavog, povoljno prodajem. Godina proizvodnje 1983. Pogledati na adresu: Garaža Brajković u Njivicama, telefon 22-483. (868)

PRODAJEM građevinski teren oko 980 četvornih metara u predjelu Njivica te dvije baće od 200 litara, jednu od 700 litara (hrastova) i jedan maštel od 400 litara. (869)

PRODAJEM odijelo za jedrenje na dasci debljine 3 milimetra i pušku za podvodni ribolov. (870)

SIVAM sunjne po mjeri. Javiti se na telefon 25-558. (871)

PRODAJEM mali frižider »OBODIN« i bicikl »DESETOBRZINKU«. Javiti se na telefon 24-042. (872)

DJEVOJKAMA iznajmljujem dvije dvokrevetne sobe sa kapatilom i posebnim ulazom. Informacije na telefon 28-472. (873)

PRODAJEM polovne — frižider, štednjak na drva, električni štednjak, stroj za pranje rublja, šivači stroj »BAGAT« i dječji krevet. Pogledati na adresu: Jolanda Ugrica, Paške Zjačića 82. (874)

PROFESORICA daje instrukcije iz engleskog jezika. Telefon 32-019. (875)

INTELEKTUALAC, VISOKO OBRAZOVAN, srednjih godina, razveden, emotivno vezan za dom, djecu, more, traži sebi adekvatnu osobu sa djecom ili bez njih za život u inozemstvu. Samo ozbiljne ponude pod broj 876.

JADRANSKA BANKA D. D. — u osnivanju

Osnivački odbor

Na temelju člana 4. i 6. Zakona o bankama i drugim finansijskim organizacijama (»Službeni list SFRJ« broj 10 i 40/89.) i člana 85. Zakona o poduzećima (»Službeni list SFRJ« broj 77/88 i 40/89.) Osnivački odbor Jadranske banke, Dioničko društvo — Šibenik, koja je pravni sljednik Udružene banke Hrvatske, Jadranske banke — Osnovne banke — Šibenik, objavljuje

OGLAS

1. Pozivaju se poduzeća i druge društveno-pravne osobe da pristupe Jadranskoj banci d. d. kao osnivači.
2. Svaki osnivač pristupa Jadranskoj banci d. d. na temelju odluke koju je usvojio njegov nadležni organ.
3. Odluka svakog pojedinog osnivača mora sadržavati iznos sredstava koji će se uplatiti u Osnivački fond transformacijom postojeci fondova Jadranske banke. Isto tako odluka mora sadržavati i broj dionica koje pojedini osnivač upisuje.

Budući da osnivači sudjeluju u radu Skupštine Jadranske banke d. d. preko svojih delegata, odluka pojedinog osnivača mora sadržavati i osobu koja je imenovana za delegata u Skupštini, kao i njegovog zamjenika.

4. Ukupan iznos Osnivačkog fonda Jadranske banke d. d. je 48.293 milijuna dinara na dan 31. 12. 1988. godine, koji se formira transformacijom Fonda solidarne odgovornosti i Fonda osnovnih sredstava Jadranske banke Osnovne banke Šibenik, uvećane za pripadajuću revalorizaciju.

Dodatane uplate i uplate novih osnivača u Osnivački fond mogu se izvršiti u dvije rate od kojih prva dopisjeva za uplatu najkasnije do dana održavanja konstituirajuće sjednice Skupštine u visini od 60 posto, a druga najkasnije do 31. 3. 1990. godine.

Skupština Banke može na konstituirajućoj sjednici utvrditi i veći iznos Osnivačkog fonda, ako će postojati posebni interes za upis i upлатu dionica.

Dodatane uplate i uplate novih osnivača uvećavaju se za iznos obraćunate revalorizacije i to od dana izvršene uplate pa do 31. 12. 1989. godine, na koji dan se utvrđuje ukupan broj dionica kao i udio svakog pojedinog osnivača koji sudjeluje u Osnivačkom fondu.

5. Nominalni iznos pojedine dionice je 2.000.000 dinara, koja je vrijednost utvrđena sa danom 31. 12. 1988. a Banka upisuje ukupno 24.146 dionica.

6. Za svaku upisanu i uplaćenu dionicu pojedini osnivač stječe pravo na jedan glas u Skupštini Jadranske banke, a poduzeća i druge društveno-pravne osobe moraju upisati ulog koji se sastoji od najmanje 50 dionica.

Poduzećima i drugim društveno-pravnim osobama Banke će se svaki upisane i uplaćene dionice izdati potvrda koja će između ostalog sadržavati iznos uplaćenog uloga i ukupan broj dionica.

7. Na upis dionica, u skladu s uvjetima iz ovog Oglasa, pozivaju se i gradani.

Za upisane i uplaćene iznose Banke će gradanima izdati dionice na donosioca, temeljem kojih gradani stječu pravo na dividendu bez prava upravljanja u Skupštini Banke.

8. Konstituirajuća Skupština Jadranske banke — dioničko društvo održat će se u prosincu 1989. godine. O mjestu i vremenu održavanja Konstituirajuće skupštine osnivači će biti obaviješteni naknadno pismenim putem.

9. Svi zainteresirani za upis i uplatu dionica mogu dobiti i dodatne informacije u Jadranskoj banci d. d. Šibenik, Ulica kralja Tomislava 4 — Služba sredstava ili na telefon: 34-143.

PREDSJEDNIK OSNIVAČKOG ODBORA

Branko Malenica, dipl. ek. v. r.

PRODAJEM mladi vinograd, 2000 četvornih metara, povoljan za stambenu izgradnju. Teren površine 700 četvornih metara, pogodno za lokal ili slično. Zvati od ponedjeljka na telefon 72-131. (877)

PRODAJEM plastični brod »ELAN«, dužine 10 metara, sa pentom »TOMOS 4PS«, gotovo novo, cijena povoljna. Zvati od ponedjeljka na telefon 72-131. (878)

VOZAČ praznog ili polupraznog kamiona koji ide prema Zagrebu neka se javi radi prijevoza jednog regala na telefon 26-878. (879)

IZNAJMLJUJEM poslovni prostor u centru grada. Ponude na telefon 24-499 od 15 do 19 sati. (880)

PRODAJEM trajnozareću peć u dobro očuvanom stanju. Cijena povoljna. Javiti se na telefon 35-227. (881)

PRODAJEM 1100 ciglenih blokova i 40 vreća cementa, povoljno. Informacije na telefon 35-525 od 15 do 20 sati. (882)

MIJENJAM jednosoban stan u Zagrebu sa lođom, centralno grijanje, plin, za jednosobni u Šibeniku. Upitati na kinoskop »Vjesnika« u Pirovcu. (883)

TRAŽI se sposobna krojačica sa praksom, za 3 sata rada popodne, uz mogućnost vrlo dobre zarade. Informacije na telefon 25-365 od 16 do 18 sati. (884)

DVOSOBAN komforan stan, 85 četvornih metara u centru Šibenika, II. kat (samo taj stan je na katu), balkon, telefon, niska najamnina, mijenjam za odgovarajući na Bualama, ili neposrednoj blizini Bualu. Prizemlje ili bez telefona ne dolazi u obzir. Sve ostalo po dogovoru. Informacije na telefon 25-365 od 16 do 18 sati. (885)

DAJEM u najam poslovno-trgovački prostor od oko 35 četvornih metara u najstrožem centru grada (Kalelarga) s WC-om i telefonskim priključkom. Ponude pod broj 886.

PRODAJEM »FIAT 126«. Godina proizvodnje 1986. Cijena koštanja u protuvrijednosti 3000 DM. Telefon 79-517. (887)

PRODAJED pisači stroj »UNIS« po povoljnoj cijeni. Nazvati na telefon 26-211. (888)

VRLO hitno prodajem »FIAT 125 P2«, »TOMOS CTX 80« (novi), »TOMOS APN 6« neispravan, video, sve po povoljnoj cijeni. Nazvati na telefon 32-747. (889)

PRODAJEM trkački bicikl sa 10 brzina. Informacije na telefon 25-791 od 18 do 22 sati. (890)

PRODAJEM kotao za centralno grijanje »Podvis-Knaževac«, 30,8 KW. Informacije na telefon 25-757. (891)

PRODAJEM drveni brod tipa »Pasara« sa pentom »Tomas« 4,5 KS, dobro očuvan. Dužina 5 metara, širina 1,80 metara. Informacije na telefon 29-107 od 15 sati pa dalje.

SJEĆANJE

na našu dragu

ANKU KURSAR
24. X. 1986 — 24. X. 1989.

Tvoj divni, plemeniti lik, uvijek živi u našim srcima. S tugom, ljubavlju i ponosom čuvamo uspomene na Tebe.

Tvoji ožalošćeni: sestra, braća, nećaci, pastorke, nevjeste i ostala rodbina.

(115)

U SJEĆANJE

Dana 25. listopada 1989. godine navršavaju se četiri godine od smrti naše drage supruge i pomajke

FRANE KRNCHEVIĆ
ROŠA žena Maće
rod. Stojić

Vrijeme prolazi, a tuga i bol ostaju u srcima tvojih najmilijih. Nikada nećemo zaboraviti tvoju dobrotu, plemenitost i sve što si nam učinila. Za tobom će vječno tugovati kuprug Maće i pokćerka Jagoda s obitelji.

Počivala u miru Božjem!

(114)

Kako unaprijediti poljoprivredu

Može li se bez motika?

U šibenskoj općini poljoprivreda je na »sporednom kolosijeku« iza industrije, turizma, trgovine i drugih djelatnosti mada su svi oni u uskoj korelaciji s poljoprivredom (bez koje je nemoguće svakodnevni život). Dodamo li tome da 80 posto osobnog dohotka odlazi na prehranu i da je Šibenik do nedavno bio tipični težački grad (a sada sa jednim konjem) dolazimo do zaključka da je agrar nezaobilazan, dapače neiskorišteni resurs kojeg treba staviti na glavne marginе društvenih zbiljivanja.

Da bi se poljoprivreda probudila iz višegodišnjeg sna prijeko joj je potrebna »stručna injekcija« o kojoj se ovih dana raspravlja, odnosno stručnost tj. osnivanje poljoprivredne stanice koja će se staviti na celo agrokompleks općine Šibenik.

Nedavno je formirana stručna grupa (komisija) pri Izvršnom vijeću Skupštine općine Šibenik koja treba da napravi elaborat koji će poslužiti kao osnova za rad poljoprivredne stanice (dosadašnja se potpuno ugasila), odnosno osnova za stručnost kao nosioca razvoja agrokompleksa pri čemu treba da se izjasni Skupština općine Šibenik. S obzirom na to da je agrokompleks Knina, Drniša i Šibenika slične konfiguracije tla, a dodamo li i tome da te dvije susjedne općine također nemaju stručnih službi, nameće se neophodnost hitnog razmišljanja općinskih »vlada« o objedinjavanju ovih službi iz poljoprivrede i stvaranje poljoprivredne stanice.

Ona bi trebala izvršiti naučni zakret na terenu i od ekstenzivne poljoprivredne proizvodnje stvoriti intenzivnu, naročito u individualnom sektoru koji je lišen bilo kakvog znanja, a u čijim se rukama nalazi 99 posto obradivih i neobradivih površina s gotovo cijelokupnim stočnim fondom. Dodamo li

tome da su ove tri općine povezane sa »kraškom ljepoticom« rijekom Krkom u jedinstveni Nacionalni park, uz čiji tok je glavna površinska proizvodnja, to je još jedan dokaz neminovnosti ostvarenja ovog zadatka. Ove dvije susjedne općine spadaju u krug nerazvijenih i svoju šansu treba da traže u individualnom sektoru poljoprivredne proizvodnje gdje bi dobili nesebičnu pomoć kako je ovih dana u Drnišu izjavio predsjednik Fonda za nerazvijene SRH Slavko Gaica.

Dosadašnja Poljoprivredna stanica je uglavnom životarila proseći po koji dinar za isplatu simboličnih ili minimalnih osobnih dohodata i kao takva bila osudena na propast. Da ne bi novoformirana doživjela sudbinu svoje prethodnice treba da se ka njenoj djelatnosti okrene kompletan udruženi rad koji ima dodirnih točaka s poljoprivredom (malo tko ih nema) i da konačno zauzme pravo mjesto na ovim prostorima.

U svim našim dokumentima i programima kojima smo dali bezrezervnu podršku jasno je rečeno da bez jake operativne stručne službe nema daljnog napretka i unapredjenja poljoprivrede i to prije svega na individualnom sektoru. Malo gdje se u Dalmaciji osjeća takva potreba formiranja poljoprivredne stanice kao na ovom području (druge općine su blize poljoprivrednim kombinatima i od njih crpe naučne spoznaje). Svrha poljoprivredne stanice ogleda se i kroz nove društveno-ekonomske odnose, udruživanje pojedinih poljoprivrednika međusobno, ili s poljoprivrednim zadrgama, odnosno s organizacijama kooperanata, te sa ositim društvenim činocima, koji bi trebali dati odgovor zašto na području Općine Šibenik nema osim jednog jedinog (Srđan Vrličić) udruženog poljoprivrednika i zašto ne-

ma udruživanja rada i sredstava u poljoprivrednoj proizvodnji individualnog sektora.

Da bi poljoprivredna stanica uspješno vršila svoju funkciju neophodno je elaborirati njenu djelatnost, financiranje i broj zaposlenih.

Njena djelatnost bi se sastojala u sljedećem: rad na vlastitoj poljoprivrednoj proizvodnji (ekonomiji) iz oblasti rasadničke proizvodnje, maslinarstva, te sadnja višegodišnjih kultura (površine za trebale preći, zajedno sa agronomima, iz RO »Trgovina« RJ »Proizvodnja i kooperacija«); otvaranje poljoprivrednih apoteka, te prodaja kemijskih sredstava za individualni sektor i otvaranje mini poljoprivrednog sajma (izložbe) na kojem bi se prikazala rasadnička proizvodnja iz strateških kultura dalmatinskog podneblja; nabava, korištenje i popravak poljoprivredne mehanizacije. Izradivanje određene tehnologije za glavne kulture u proizvodnji i pregradi maslina, smokava, grožđa te razno povrće; vođenje stručnih poslova te uređenje poljoprivrednog zemljišta, udruživanje parcela za zajedničku proizvodnju; izgradnja zajedničkih gospodarskih objekata u stočarstvu (zajednička stočarska proizvodnja); izgradnja zajedničkih plastičnih za površarsku i cvjećarsku proizvodnju.

Nadalje, prizvodila bi sama ili u kooperaciji sa Institutom za jadranske kulture Split, sadnice voća i drugi radni materijal za potrebe

individualnog sektora i obavljala druge poslove; obavljala stručni dio poslova na zaštiti poljoprivrednog bilja od bolesti i štetočina i preko poljoprivrednih zadruga na individualnom posjedu.

Pored toga, poljoprivredna stanica sudjeluje u pojedinim pripremnim fazama donošenja prostornih planova, kad se radi o promjeni na mjestu poljoprivrednog zemljišta kao i planova hidrotehničke melioracije poljoprivrednog zemljišta i u postupku razgraničenja poljoprivrednog od šumskog zemljišta; sudjeluje u tehnologiji proizvodnje, odabirajući sorti i vrste poljoprivrednih kultura, rajonizaciji vino-grada, regeneraciji i novoj proizvodnji maslina; inicira formiranje novih poljoprivrednih zadruga i drugih oblika udruživanja rada i sredstava u poljoprivredi, tamo gdje postoje uvjeti i potpomaže stvaranju uvjeta za takvo udruživanje; obavlja stručne pripremne poslove i zadatke za udruživanje individualnih proizvođača.

Da bi se sve to uspješno provedlo neophodna je stručnost (znanje) različitih profila (voćarstvo — vino-gradarstvo, površtarstvo — ratarstvo, maslinarstvo, stočarstvo i zaštita) koji će učiniti naučno integrirani zaokret na terenu, te poljoprivrednu proizvodnju pretvoriti iz ekstenzivne u intenzivnu i na taj način je izvući iz čorsokaka u kojem se godinama nalazi.

MILAN VUKO

Speleolozi u špilji iza zaseoka Koštani

Carstvo stalaktita uzneniruje šišmiše

Već više četvrtaka kada se sakupljaju šibenski planinari, Drago Koštan poziva speleologe da istraže špilju iza zaseoka Koštani. I ovi u tročlanom, mješovitom sastavu — odošle, iza Tromilje i škole u ravne Koštane, s Dragom, kao domaćinom ispred sebe, do poširokog ulaza koju stotinu metara iza zadnjih kuća. Malo istočnije su Kričići i po njima zove se i špilja, jer je na njihovim česticama.

Uz ulaz je vertikalni i širok pa je zarušenim dijelom lako se spustiti do ruba mraka i staništa divljih još preživjelih golubova.

Nakon šezdesetak metara hoda nizbrdo su pred uzanim otvorenim. Nešto lakše se s opremom provlače Marija Antolos i Miloško, korpulentni Branko Živković uz više napora i uzdaha, a malo širi Drago je nakon jednog sata junački savladao i strah i prolaz. Iza je prostrana dvorana visine do 30 m, u blagom zavoju ka istoku sa nešto skromnijim ali ogromnim pećinskim ukrasima. Osvjetljenje je uznenirilo stotinu »mještana« pa su uz ciku letjeli na sve strane vrtložeći ustajali i vrlo vlažni zrak pećine. Gazi se oprezeno jer je dno strmo i od isprane gline. Ponegdje se mora pregaziti nakupina izmeta od slijepih miševa što u kolonijama više na stropu.

Iz dvorane se naziru dva otvora u dubinu i dalje se može samo niz uže. Samo petnaestak metara ispod prve je druga dvorana dužine 80 a širine do 30 metara, sa postepenim padom poda ka jugozapadu. Odmah pada u oči prekrasan, vijugavi sigasti izraštaj na stropu i to u više paralelnih »zavjesa« što nadolje više u nepogrešivom geometrijskom rasporedu

Iz dvorane se naziru dva otvora u dubinu i dalje se može samo niz uže. Samo petnaestak metara ispod prve je druga dvorana, dužine 80, širine do 30 metara s postepenim padom ka jugozapadu. Odmah pada u oči prekrasan, vijugavi sigasti izraštaj na stropu i to u više paralelnih »zavjesa« što nadolje više u nepogrešivom geometrijskom rasporedu

da se njena površina ne uočava pod svjetlošću karbitke. Stalaktiti su dugi i ravnometerni rasta i deblijine. Tu je i jedna životinjska lubanja sa par ogromnih zuba za koje Drago kaže da nisu konjiski, a ne zna čiji su.

Nakon 10 metara mukotrpnog proglašenja između dvije paralelne ravne kamene ploče, izmedu kojih su sige popunjavale prostor nastao tektonskim promjenama prije više tisuća godina sedeci po debljini i veličini ukrasa, na sedamdesetak metara od površine stigli su u treći prostoriju dugu oko 50 metara. I odatle je površinska voda pronašla put dalje. To su uspjeli speleolozi zavlačenjem u brojne uske pukotine gdje je daleko lakše ući no izaci, posebno ako nema prostora za okretanje vlastitih gabarita, a iz tijela još nema vida da izbjegne oštar kamen i ukras pa nježne Marijine ruke ostaviše dio kože s podlaktice. Špilja dalje produžava u dubinu vertikalno i vrlo učano tako da je nužno pravljenje otvara u stijeni. Zasad jedino prolazi kamen, čiji se zvuk od udara u strane posebno izgubi u nečijost.

Nakon šest sati mraka krenuli su gore uz vlastite padavine u prvoj blatinjivoj dvoranu. Tko je pao i koliko puta se »spašavao« brzim zemljnjevanjem nije kolegialno iznositi, posebno ako nije bilo ozbiljnih žrtava. I speleologe zna, itekako zna, pred opasnost i za nje, stisnuti strah. Uplašilo se i nekoliko Koštana juniora i par Kričića da se špiljari neće vratiti jer svaka jama ili špilja je dio lokalnih misterija i strašljivih bačkih priopovijedanja.

Gore je sunce i vjetar nedjeljnog popodneva i oni umazani blatom i mokri no zadovoljni i na okupu rekoše: »Doviđenja, Kričića špilje.«

M. STANOSEVIĆ

Arheologija

VRIJEDNO SREDNJO-VJEKOVNO NALAZIŠTE U DUBRAVICAMA

Nakon Konjevata i Žirja, arheološka ekipa Muzeja grada Šibenika na čelu s mr. Zlatkom Gunjačom prošloga je tjedna započela radove na ranom srednjovjekovnom groblju u Dubravicama. Dosada otkriveni bogati nalazi govore o jedinom u Jugoslaviji surno utvrđenim tzv. paljevinskim grobovima novodoseđenih Slavena.

No to još nije sve. Zlatko Gunjača kaže da su se u Dubravicama, na nalazištu odmah u neposrednoj blizini župskog kuća, zatekla dva načina sahranjivanja. Već spomenuti, paljevinski, smješten u vrijeme dosegavanja Slavena i datiran u 7.–8. stoljeće i kojega karakteriziraju keramičke posude unutar kojih su pronađene spaljene ljudske kosti. Spaljivanje se, izgleda, obavljalo na samome groblju, a nakon toga ostaci spaljenih tijela pohranjivani su u keramičke urne, a ove opet, polagane u posebne jame manjih dimenzija. To je paljevinsko groblje znatno oštećeno prilikom kopanja kasnijih grobnica, a s druge strane, ti su grobovi bili vrlo blizu površine zemlje pa su tako uništeni i prilikom poljoprivrede.

vrednih radova. Zbog toga nije barem zasad, pronađena niti jedna cijelovita keramička posuda.

Mlađe groblje pripada u vrijeme od 8. do 9. stoljeća i sastoji se od dvije vrste grobnica — nekih izgrađenih od uglavnom neobrađenog kamenja povezanog glinom, što se može povezati s dobro poznatim i vrlo raširenim starohrvatskim „grobljima“ na redove iz 9.–10. stoljeća. U nekim slučajevima, umjesto tako složenog kamena bile su upotrebljavane okomito ušljene teške kamene ploče. U drugu skupinu spadaju grobovi kod kojih se, umjesto kamenom, raka oblagala debelim daskama, s kojom su grobovi i pokriveni. To je, uz paljevinske grobove, i druga osobitost nalazišta u Dubravicama i predstavlja prvi nalaz takve vrste grobova u Dalmaciji i u zapadnim dijelovima Jugoslavije. Slične ukope nalazi se u Vojvodini i vezuje uz Avare, ali se to za ovaj lokalitet s obzirom na nalaze koji su isti i u kamenim i „drevnim“ grobovima, ne može reći.

I u jednim i drugim grobovima nađeni su naime, identični prilozni. U prvom redu to su keramičke posude u koje se polagala hrana i piće za zagrobni život pokojnika. Osim toga, iskopano je više željeznih noževa, okova drvenih vjedrica za vodu, nekoliko primjeraka novca, vrškova strelica i raznog nakita, među kojima su najbrojnije naušnice.

Ovogodišnje, inače treće izražavanje u Dubravicama finansirali su Nacionalni park „Krka“, Muzej grada Šibenika i općinski SIZ za kulturu. Ve-

čni prilozni. U prvom redu to su keramičke posude u koje se polagala hrana i piće za zagrobni život pokojnika. Osim toga, iskopano je više željeznih noževa, okova drvenih vjedrica za vodu, nekoliko primjeraka novca, vrškova strelica i raznog nakita, među kojima su najbrojnije naušnice.

liku susretljivost, kaže Gunjača, pokazao je dubravički župnik fra Petar Klarić pri obavljanju samih radova, a posebno s molbom Franjevačkom provincijalatu za korištenje stare župskog kuća u Dubravici, gdje se smjestila arheološka ekipa.

Bogatstvo nalaza na ovome području, a ne samo na groblju, urođila je idejom da se stara župskog kuća u doglednom vremenu iskoristi kao prostor u kojem bi se smjestila lokalna arheološka zbir-

ka, o čemu će vrlo skoro razgovarati šibenski Muzej, crkvene vlasti i Nacionalni park „Krka“. Kao stručni suradnici ovogodišnjeg iskapanja u Dubravicama su Zlatka Gunjaču bili su arheolozi Marko Mandušić, Ivo Pedišić i Željko Krnčević, zajedno s grupom studenata arheologije zagrebačkog i zadarskog Filozofskog fakulteta. Radovi za ovu godinu završit će najvjerojatnije narednog tjedna.

B. PERISA
(Snimio: V. Polić)

U grobovima su nađene keramičke posude u koje se polagala hrana i piće za zagrobni život pokojnika. Osim toga iskopano je više željeznih noževa, okova drvenih vjedrica za vodu, nekoliko primjeraka novca, vrškova strelica i raznog nakita, među kojima su najbrojnije naušnice

Uz 90. obljetnicu »Kola«

„Iza ovog nemamo što bolje slušati“

»Svojim odličnim glasovnim materijalom, vrlo dobrom interpretacijom, svladavši sve teškoće, kako tehničke, tako i dinamičke unijevši u pjevanje potrebnu toplinu i osjećaj, odličnom fuzijom svih dionica, zatim vrlo dobrim solistima, zbor »Kolo« je pokazao da može biti na čelu svih zborova u Jugoslaviji.«

Nakon odlaska u Zagreb dotadašnjeg dirigenta »Kola« Danila Daneva, upućen je, kao primopć, iz Zagreba u studenome 1949. godine vršni glazbeni stručnjak i pedagog prof. Tomislav Adamić, koji je u Šibeniku ostao dvije godine.

Novi dirigent unio je novine u radu i u tehničkom i u interpretativnom pogledu. Postupno je obradivao svaki pasus vodeći računa o interpretaciji svakog tona. Bio je to za amatera bez glazbene teorijske naobrazbe vrlo muškatran rad, ali je zato urodio izvanrednim rezultatima. Naime, nakon svega nekoliko mjeseci rada sa prof. Tomislavom Adamićem zbor »Kolo« 24. siječnja 1950. godine u Beogradu na I. i do sada jedinoj ocjenjivačkoj smotri, u kojoj su najbolji zborovi iz svih naših republika i pokrajina, osvaja I. nagradu uz ocjenu žirija: »Iza ovog zbora nemamo što bolje slušati.«

Izvedba Mokranjeće X. rukoveti bila je tako slijajna da su je stručnjaci proglašili perfektnom.

Taj najsjajniji uspjeh »Kola« u njegovoj bojatoj povijesti ostvario je zbor u vrijeme kad je bio najmasovniji, pjevalo je čak 114 pjevača (64 muških i 46 ženskih). Tisak je trijumf »Kola« popratio ovim tekstom: »Svojim odličnim

T. Adamić

glasovnim materijalom, vrlo dobrom interpretacijom, svladavši sve teškoće, kako tehničke, tako i dinamičke unijevši u pjevanje potrebnu toplinu i osjećaj, odličnom fuzijom svih dionica, zatim vrlo dobrim solistima, zbor »Kolo« je pokazao da može biti na čelu svih zborova u Jugoslaviji.«

Prvi su uspjeh »Kola« pozdravili Šibenčani u Zagrebu, kada je na propuštanju iz Beograda »Kolo« sudjelovalo u priredbi u dvorani »Istra«. Šibenčani su te večeri glasno pokazivali ponos što je zbor iz njihova rodognog grada najbolji u Jugoslaviji.

U Šibeniku na povratku s trijumfa zbor »Kolo« dočekalo je mnoštvo Šibenčana. Zaoruđe tada na željezničkoj stanici neslužbena himna »Kola« nastala nakon pobjeda na brojnim festivalima, a pjeva se i danas, »I kolo, i kolo, i kolo može sve, može sve, može sve, pobijediti sve!«

Nakon toga u svoga mjesec dana »Kolo« je održalo čak četiri koncerta u Šibeniku, uvijek pred prepunom dvoranom Narodnog kazališta. Nišu zaboravljeni ni radnici, ni stanovnici obalnih mjeseta. »Kolo« te godine pjeva u Tvornici aluminiјa u Lozovcu, u Remontnom zavodu »Velimir Skorpik« u Mandalini, zatim u Vodicama 19. ožujka 1950. godine pred više od 1.500 slušatelja i u Betini istog dana pred čak 2.000 mještana (čitavo selo).

Na Oblasnom festivalu u Splitu 11. lipnja 1950. godine nastupa i »Kolo« i kao i svaki put do tada osvaja I. mjesto. Iza toga ponovo još jedna velika koncertna turneja. Ovaj put po Bosni i Hercegovini od 9. kolovoza do 15. kolovoza 1950. godine.

U sklopu turneje koja je kao i sve do tada završila s velikim uspjehom, uz izuzetne napore zbog teškoća u smještaju i prijevozu (otvoreni vagoni kroz tunele), ali uz izvanredni »kolaški« duh i niz antologičkih dogodovština, kao i uviđek, »Kolo« je održalo koncerte u: Mostaru 5. kolovoza 1950., u Majevici 6. kolovoza i istog dana navečer u Konjicu; u Sarajevu 8. kolovoza, u Brezi 9. kolovoza, u Kakanju 10. kolovoza, u Banjoj Luci 13. kolovoza.

I. LIVAKOVIĆ

(Nastavlja se)

DILEME

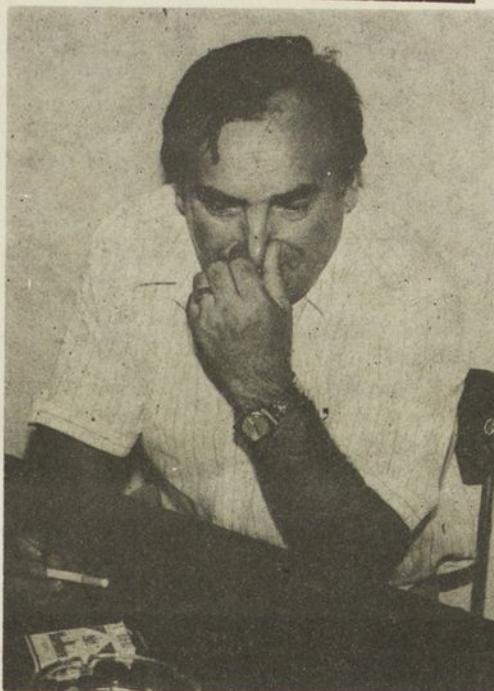
SABOR UKIDA NEDOUMICE

Svoju opredijeljenost da se aktualni problemi vodoopskrbe na našem području rješe izgradnjom tvornice vode na Visovačkom jezeru, dakle u okviru Nacionalnog parka »Krk«, članovi Izvršnog vijeća potvrdili su i na svojoj posljednjoj sjednici prošlog utorka. Prema rječima Gojsilava Krnića, potpredsjednika IV, to je jedino dugoročno i sigurno rješenje, a alternativne izvori Miljake nema što su pokazala i sva detaljna ispitivanja. U toj odlučnosti nisu ih pokolebali niti zaključci s nedavno održanog naučnog skupa o Nacionalnom parku »Krk« kada su mahom svi stručnjaci digli svoj glas protiv gradnje tvornice vode u Nacionalnom parku. Najzanimljivije je možda u svemu tome objašnjenje Milana Šarića, savjetnika u RO »Vodovod i kanalizacija« izražen na spomenutoj sjednici IV, da Uprava NP »Krk« želi osuđiti te planove izgradnje vodoopskrbnih objekata organizira raznorazne skupove stručnjaka, a to im je i lako jer imaju novaca a zbog toga i podršku novinara. Na takve opaske nije bilo nikakvih primjedbi!

Inače, posljednju riječ o tome da li će se na Visovačkom jezeru graditi tvornica vode ili ne reći će saborski delegati 26. listopada kada treba biti donesen Prostorni plan NP »Krk«. Da bi se prilikom toga izborili za svoj stav SO Šibenik članovi Izvršnog vijeća odlučili su da, iako naša općina ima svog delegata u saboru, pošalju na tu sjednicu i posebnu delegaciju!

D. F.

uz rub, po rubu...

Josip Morić

Vrla iskrenost

Zar vi ne osjećate da vas ovdje nešto guši?

NOVI DALEKOVOD

Do početka iduće sezone trebao bi biti završen novi dalekovod Bilice — Vodice. Tokom ovog mjeseca, kako saznajemo u šibenskoj »Elektro«, bit će iskolčena stupnja mjeseta, a u studenome betonirani temelji budućeg dalekovoda. Očekuje se da će također koncem godine biti postavljeni i stupovi. Realizaciju tog projekta, čime će se na kvalitetan način riješiti problem niskog napona ovog dijela općine, potpomognuti Izvršno vijeće općine i posebice Jadranska banka svojim kreditnim sredstvima. Stanovita finansijska pomoć namijenjena izvođenju finalnih rada očekuje se i od Elektroprivrede Hrvatske budući da je novi dalekovod Bilice — Vodice ušao u njezin srednjoročni plan.

ČOVJEĆE, (NE)LJUTI SE

Miševi su samo prolazna epizoda

- Medicinski centar Šibenik? Ha-lo!
- Izvolite, molim.
- Kako je, kako ide?
- Pa... tu i tamo. Ide, ugla-nom.
- Ono s miševima je bila tek prolazna epizoda?
- Kojim miševima!? O čemu vi to?
- Onim vašim, bolničkim, miše-vima iz škafetina?
- Ne shvaćam o čemu gorovite niti što hoćete reći, oprostite.
- Ili vi računovodstvene miševe ne ubrajate u bolničke — lijepe im isključivo činovničke, a time o-dmah i birokratske, etikete?
- Ne lijeplimo mi ništa da se o-dmah razumijemo.
- Pa zato ih i ima, naročito u škafetinima?
- Ne znam, podatak i podrobnija informacija o svemu tome nisu mi bili dostupni. Barem za sada.
- Moguće da je taj miš iz škafe-tina, zahvaljujući kojem je, usputno budi rečeno, vaše računovodstvo toliko dobitno na popularnosti, nastao kao produkt pristupa radu u Cen-tru kao cjelini — škafetini se ne otvaraju, ili se pak to čini rijetko, pa miš(ev) i kontaju...?

- Ma, kontaju oni vraga!
- Pa kako su onda tamо dospje-li, po vašem mišljenju?
- Mišljenja sam da ljudi počesto posežu za onim nepopularnim, nes-vjesni težine problema valjda — iznošenjem »vlastitih krpica« pre-ma vani, misleći da postoji gotov recept za prevladavanje stanja i ukazanih problema.
- Navodno su sva dosadašnja kazivanja, ukazivanja, pa i pokazi-vanja čak, ostala bezuspješna, pa su zato morali posegnuti za izvan-rednim mjerama — izvanredne mjere za izvanredno stanje!
- Lišite me, lijepe vas molim, barem za trenutak slušnog učinka tih riječi.
- To ustvari nema veze s (glas-nim) razmišljanjima o uvođenju privremениh mjera u Centar á conto (polu)izvanrednog stanja?
- Sve te priče, a slobodno mogu reći i nagadanja, oko uvođenja ili neuvodenja privremenih mjera društvene zaštite samo su jedna igra ili pak dio igre — ne uvođe se mje-re tako i bilo gdje, odlučiti se na takav čin valja puno toga pod-metnuti ispod, mislim u prvom red-u na zdravi razum, išto tako i re-zoniranje.

- Mjera neće biti, proizlazi, što opet pretpostavlja da ste udovoljili traženim uvjetima postavljanjem od strane nadležnih društvenih institucija?

— Bojim se da prelazite na teren i na temu koja nije na dnevnom redu, barem nije zamišljena kao predmet današnjeg razgovora.

- O, da, svakako! U pitanju je bila asocijacija tek na rad (i pon-ašanje) davalaca zdravstvenih uslu-ga s mogućim posljedicama, kao... no, počeli smo s miševima?

— Ako smo uopće počeli i zapo-čeli, mislim na ozbilnost teme u prvom redu.

- Nećete kazati da pojave miš (ev)a, posebno kancelarijskih, pona-sob onih u škafetinima, kotira kao neozbiljna tema i da je neprim-jerena trenutku?

— Neću i najradnije ništa ne bish rekač, eto.

- Ili je u pitanju poslovna taj-na — miševi su »zamorci«, oni koji služe u istraživačke svrhe, moguće?!

— Sličnih primjera ima i drug-dje, Medicinski centar nije nikakav izuzetak zasigurno, razlika je samo u tome što mi imamo zaista puno posla, svakodnevni i inače.

- Kad nema (prave) mačke, mi-ševi kolo vode — može li se tako (pro)turnaći fenomen »miša u ška-fetinu«?

— Rekoh, valja pogledati uokolo, u prvom redu oko sebe, pa će feno-men, kako ga nazivate, biti lakše shvatljiv i kao takav protumačen.

- Gojite mačke, to je vidljivo sa-mim ulaskom u bolnički krug, na-ročito u dijelu oko kuhinje, a miše-vi vam nesmetano skaču po škafeti-nima?

— Ispričavam se, ali mislim da je za danas i za sada bilo dosta razgovora. Nadam se da načesta tema neće izgubiti na aktualnosti ako...

- A drugarice kojima se privida-ju, pardon, koje gledaju miševe u dva deset i više godina, dapače trpe njihove hirove i nestaušlike u ured-skim prostorijama punim rupa i doli i gori, mislim na pod i plafon, što kazati drugaricama i kakvo ob-jašnjenje im dati u vezi s rečenom pojmom?

... Dogodi se pokatkad da pita-nje bude lišeno (očekivanog) odgo-vora.

C'est la vie, dakako — što se od-nosi i na drugarice.

VELIZAR

»LIMENI OKLOPNICK KAO OPOMENA

Ima radnji i dogadaja koje čovjek želi što prije zabo-ravit.

To se odnosi u prvom redu na one s ružnim predzna-kom, što u pravilu bude neugodna sjećanja (i asocijacije)

A osobno vozilo, »stojadin«, registrarske oznake 369-57, kojim je, to je već fakat, izvršena inkriminirana radnja ko-jom prilikom je više osoba ozlijedeno, a jedna od njih i podlegla zadobivenim ozljedama, stoji još uvijek na mje-stu udesa, možda nekoliko metara dalje, iako je od samog dogadaja prošlo dvadesetak i više dana. Istina, na spome-nutom vozilu nema više tragova krvi i sličnog tipa učinile svoje, ali sve drugo je tu, a k tomu i na prolazu, tīk uz šubićevačku kug-lanu čije se konture, s papirima ili bez, već naziru.

Vozilo stoji, začudio sa još uvijek punim (i na broju) gumama, mnogobrojni prolaznici prolaze mimo, prode, bo-lje reći proveze se, koji put i prometna milicija, a presahla je, čini se, novinarska značitelja u smislu: tko, kako i za-što — stvara se privid da se ništa (nikad) ni dogodilo ni-je, a dogodilo se, ipak!

Corpus delicti je na svom mjestu i čeka valjda (izgu-bljenog) vlasnika, moguće »paukac koji je za šubićevačke strane (za sada) nepoznanica, moguće nikog.

Iako je »corpusa« u obliku »limenih oklopniča« go-to-vo posvud — na zapadnom ulazu u novo šubićevačko nase-lje, onom u neposrednoj blizini kružnog toka, stoji parkira-na, naizgled napuštena, »Zastava 750«, popularni »Ficō«, regi-starske oznake ŠI 525-71, i to isključivo na pješačkom otoku punih 15 dana.

Gundaju mnogobrojni pješaci dok prolaze mimo, pro-lazi i milicija, prode »pauk« pokatkad moguće, a ništa se ne zbiva i sve ostaje po starom — moguće da Šubićevac i nije dio grada što Šibenik se zove, a moguće da problem (mnogobrojnih) »corpusa« nije moguće riješiti bez specifi-čnog prilaza, predlažem radio-igrnu o temi: čije je što?